

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1982-1983

Nr. 15

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

24 MEI 1983

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid	459
K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur	461
M. Galle, Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden . . .	468
Mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg .	470
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud	471
J. Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting	475
R. De Wulf, Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid	476
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs	477
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)	
Nihil	485
II. VRAAG WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)	
K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur	485
Mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg .	488
J. Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting	488
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs	489
III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)	
Nihil	491
Rechtzetting	491

I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)

G. GEENS VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE EN WERKGELEGENHEID

Vraag nr. 40 van 25 april 1983 van de heer L. VANVELTHOVEN

Tentoonstelling „Belgica Hoy” in Spanje — Economische zending

In de pers wordt melding gemaakt van „Belgica Hoy”. Deze tentoonstelling bracht een overzicht van wat België aan toegepaste nieuwe technologieën en industrieel design rijk is en ging gepaard met een omvangrijke economische missie.

In dit verband vernam ik graag van de geachte Voorzitter.

1. Hoeveel Vlaamse ondernemingen aan deze tentoonstelling deelnamen?
2. Het totaal bedrag aan kosten voor rekening van de Vlaamse deelregering?
3. De samenstelling van de economische missie m.a.w. :
 - welke leden van de Vlaamse deelregering maakten hiervan deel uit;
 - hoeveel kabinetsleden, opgesplitst per kabinet;
 - welke andere Vlaamse overheidsinstanties of -diensten, met vermelding van het aantal afgevaardigden ;
 - welke Vlaamse particuliere organisaties, met vermelding van het aantal vertegenwoordigers?

Antwoord

Aan de tentoonstelling „Belgica Hoy” die van 17 tot 23 april jl. in Spanje georganiseerd werd, hebben 74 Vlaamse ondernemingen deelgenomen.

Er is hiervoor vanwege de Vlaamse deelregering geen enkele tussenkomst in de kosten voorzien.

De economische missie werd geleid door Prins Albert, en omvatte naast een belangrijk aantal afgevaardigden van nationale kabinetten, ministeries, en officiële diensten, twee afgevaardigden van de Vlaamse Executieve nl. Minister Buchmann en één van zijn kabinetsleden.

Bij de privé-delegatie waren langs Vlaamse kant 2 officiële instanties aanwezig nl. de Vereniging der Havenbelangen Antwerpen en de Kamer van Koophandel van Ronse en omgeving, met elk één afgevaardigde.

Vraag nr. 42 van 5 mei 1983 van de heer J. ANSOMS

Werkzoekende sollicitanten — Slachtoffer van misbruiken

Wie geregeld contact heeft met werkzoekende sollicitanten, hoort regelmatig klachten over bedrieglijke praktijken en misbruiken, waarvan zij het slachtoffer zijn. Door heel wat werkzoekenden worden deze klachten gemeld aan het plaatselijke RVA-bureel.

In dit verband vernam ik graag van de geachte Gemeenschapsminister.

- a. Worden de klachten van werkloze sollicitanten, binnen het kader van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening of eventueel langs een andere weg geïnventariseerd, gebundeld en onderzocht?
- b. Zo ja, dan vernam ik graag de resultaten van dit werk tot hiertoe, met daarbij een overzicht van de maatregelen die de Gemeenschapsminister genomen heeft of denkt te nemen om zulke misbruiken te bestrijden.
- c. Zo neen, dan vernam ik graag of de Gemeenschapsminister de bedoeling heeft het in punt a. vermelde werk aan de bevoegde diensten te bevelen.
- d. Zo de heer Gemeenschapsminister deze bedoeling niet heeft, dan vernam ik graag of hij zulk werk nutteloos zou vinden.

Antwoord

Met betrekking tot klachten door werkzoekende sollicitanten gemeld aan de RVA-diensten kan ik het geachte lid volgende toelichtingen verstrekken :

Binnen het kader van de RVA worden de klachten niet geïnventariseerd noch gebundeld.

Indien evenwel de RVA-diensten betrokken waren bij de sollicitatie die aanleiding gaf tot de klacht, wordt deze individueel op haar gegrondheid onderzocht. Wanneer uit dit onderzoek blijkt dat de klacht betrekking heeft op een inbreuk op de wetgeving die de arbeidsbemiddeling reglementeert wordt de zaak ter kennis gebracht van het Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid of wordt, desgevallend, het Openbaar Ministerie bij de bevoegde Arbeidsrechtbank ervan in kennis gesteld.

Wanneer de klacht betrekking heeft op overtredingen van de sociale wetgeving of van de arbeidsreglementering wordt zij voor gebeurlijk gevolg verwezen naar de bevoegde ministeriële dienst.

Als de klacht enkel betrekking heeft op de individuele verhouding van sollicitant tot kandidaat-werkgever, stelt de RVA zich niet in de plaats van diegene die zich individueel benadeeld voelt.

Het ligt in mijn bedoeling na te gaan op welke wijze de subregionale tewerkstellingsdiensten zouden kunnen worden in staat gesteld de misbruiken die zich t.o.v. sollicitanten op de arbeidsmarkt kunnen voordoen systematisch op te sporen en te bestrijden.

Vraag nr. 43
van 5 mei 1983
van de heer J. ANSOMS

Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap — Overheveling van personeel van de E-3

Bij KB van 4.3.1983 en 7.3.1983 (BS van 3 1.3.1983) worden de activiteiten van de Intercommunale Vereniging voor de Autoweg E-3 aan haar onttrokken en overgenomen door het Wegenfonds. De Samenwerkende Vennootschap treedt in vereffening op 30.5.1983.

Door het KB nr. 183 van 30.12.1982 werd het personeel overgeheveld naar het Wegenfonds, maar door de Minister terug ter beschikking gesteld van de Raad van Beheer.

De Intercommunale Vereniging voor de Autoweg E-3 was een intercommunale die haar activiteiten volledig ontplooidde in het Vlaamse land, onder de bevoegdheid van een Vlaamse Raad van Beheer; het was een geregionaliseerde instelling avant la lettre.

De voornoemde besluiten brengen haar personeel echter terug onder het nationaal gezag. Bovendien vragen wij ons af wat deze 350 personeelsleden aan werkvolume en toekomstmogelijkheden te verwachten hebben binnen het Wegenfonds, waar het werkvolume zowieso afneemt.

Anderzijds is het een publiek geheim dat wegens personeelsgebrek de achterstand in de uitbetaling van allerlei huisvestingspremies onaanvaardbare afmetingen aanneemt. Eveneens zouden er binnenkort nieuwe aanwervingen te verwachten zijn binnen de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij. Dit personeelstekort aanvullen met een gedeelte van deze Vlaamse ambtenaren zou een logische en besparende maatregel zijn.

Werden er reeds besprekingen gevoerd met de Nationale regering om een dergelijke overheveling mogelijk te maken?

Zoniet, vindt de geachte Voorzitter van de Vlaamse Executieve het zinvol deze suggestie in overweging te nemen?

Antwoord

Het is mij uiteraard niet bekend welke de bedoelingen zouden kunnen zijn van de Minister van Openbare Werken in verband met de tewerkstelling van de 350 personeelsleden van de Intercommunale Vereniging voor de Autoweg E-3 die onlangs werden overgenomen door het Wegenfonds.

Ik zou het geachte lid kunnen suggereren hierover de Minister van Openbare Werken te ondervragen.

In de huidige stand van zaken kan ik het geachte lid enkel mededelen dat op grond van het koninklijk besluit nr. 106 van 23 november 1982 tot wijziging van artikel 4, alinea 3 van de wet van 9 augustus 1955 betreffende het Wegenfonds 69 personeelsleden van dit Fonds ter beschikking werden gesteld van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Het gaat hier over personeelsleden die de facto reeds waren tewerkgesteld in bepaalde diensten van Openbare Werken waarvan het personeel volledig werd

overgeheveld naar de vier nieuwe departementen met name de Dienst van de Gesubsidieerde Werken, de Administratie van de Huisvesting en de Administratie van Stedebouw en Ruimtelijke Ordening.

Momenteel is bij de Minister van Openbare Werken nog een vraag aanhangig in verband met de mogelijke terbeschikkingstelling van personeelsleden van het Wegenfonds die thans tewerkgesteld zijn in de Diensten van het Groenplan en in de Algemene Diensten.

Omtrent deze laatste vraag heeft de Minister van Openbare Werken vooralsnog geen uitsluitsel gegeven.

Vraag nr. 47
van 11 mei 1983
van mevrouw W. DEMEESTER-DE MEYER

Flander's Technology — Uitstraling van Vlaanderen naar het buitenland

Iedereen verheugt zich en terecht over het overrompelend succes van Flander's Technology.

De sensibilisering van het Vlaamse Volk voor de DIRV en de groeiende uitstraling van Vlaanderen naar het buitenland zullen zeker tot de winstpunten van dit initiatief kunnen gerekend worden.

In dit verband zou ik graag enkele meer concrete vragen aan de geachte Voorzitter willen voorleggen.

1. Kan de Voorzitter mij zeggen hoeveel dit initiatief in het totaal heeft gekost?
2. Voor hoeveel is de Vlaamse Gemeenschap in dit initiatief tussengekomen?
3. Zal de Voorzitter een onderzoek laten doen naar de reële resultaten (contracten, verkoopscijfers) van deze technologiebeurs?
4. Op welke wijze en door wie zal dit onderzoek gevoerd worden?
5. Zal Flander's Technologie uitmonden in andere initiatieven? Zo ja, welke?

Antwoord

Het resultaat van FT is gerealiseerd met een budget van 23 miljoen BF, goedgekeurd door de Vlaamse Executieve. Dit is een fractie van het totaal budget. Immers zowel de IJV als een ganse reeks publieke en privé-instellingen hebben in meerdere of mindere mate met hun middelen de promotie van de beurs ondersteund.

Het onderzoek naar de resultaten is uitgevoerd door de Vlaamse firma IMT uit Brussel. Zowel tijdens als via de beurs is gepolst naar de bestellingen en de contracten en zoals gemeld in het officieel perscommuniqué zijn diverse concrete resultaten geboekt.

Tenslotte bevestig ik dat FT II zal plaatsvinden in 1985 en dat tussenin de Technoliedagen van de zeven toepassingsdomeinen georganiseerd worden.

K. POMA
VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 120
van 17 februari 1983
van de heer J. VALKENIERS

BRT — Interview van de B VB V- voorzitter

In het Nieuwsblad van 7 februari jongstleden schrijft de sportredacteur dat het hem en de aanwezigen op de topper Hermes-Oostende tegen SDI-Dilbeek in de damesvolleybalcompetitie verwonderde dat er vier technici en één reporter van de BRT aanwezig waren om enkel een interview af te nemen van de nieuwe BVBV-voorzitter. Van de topmatch zelf werd geen enkel beeld geschoten.

Was het de opdracht van deze BRT-ploeg, tot in Oostende deze in Dilbeek wonende BVBV-voorzitter te volgen om hem daar te interviewen?

Wordt er bij de BRT aldus een zuinig beleid gevoerd?

Antwoord

Uit ingewonnen inlichtingen blijkt dat het interview waarop het geachte lid doelt, niet gemaakt werd in opdracht van de BRT.

Blijkbaar werden de opnamen gemaakt door een filmploeg van de Christen Democratische Omroep (CDO) voor zijn uitzending van 10 februari ll.

Vraag nr. 153
van 29 maart 1983
van de heer A. VAN NEVEL

Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap — Tweemaandelijks tijdschrift

In opdracht van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, Rijksdienst voor Monumenten- en Landschapszorg wordt een tweemaandelijks tijdschrift uitgegeven sinds januari 1982.

Mag ik van de geachte Minister vernemen:

1. de werkelijke kostprijs van deze uitgave en de ontvangsten andere dan deze uit het budget geput;
2. op hoeveel exemplaren verschijnt dit tijdschrift;
3. hoeveel gratis exemplaren werden toegestuurd binnen en buiten de openbare besturen (ook scholen, instellingen, bibliotheken, enz.);
4. hoeveel gratis abonnementen er bestaan van dit tijdschrift.

Antwoord

Antwoordend op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen dat van bij het begin van de publikatie van **M & L** geopteerd werd om het tijdschrift door betalende abonnering — dit in tegenstelling tot de voorganger Vlaanderens Erfgoed — zelfbedruipend te ma-

ken. Een aanloopperiode van 2 jaar was echter nodig om aan het tijdschrift de nodige ruchtbaarheid te geven en mogelijke geïnteresseerde abonnees aan te spreken. De kostprijs bedroeg het eerste jaar 1.200.000 F. Met de stijging van het aantal abonnees zal de kostprijs dit jaar 700.000 F bedragen. Vanaf de derde jaargang zal de kostprijs tot het uiterste minimum gereduceerd zijn.

Het tijdschrift telt heden 1.400 betalende abonnees. Een 100-tal gratis abonnementen worden ter beschikking gesteld, inzonderheid voor de leden van de Commissie Cultuur van de Vlaamse Raad en voor de leden van de deelregering. Daarenboven wordt met het oog op de promotie een aantal extra nummers aangemaakt. Die worden naargelang de inhoud toegezonden naar de mogelijke belangstellenden. Via de boekhandel wordt eveneens een 1000-tal nummers verspreid.

Vraag nr. 162
van 18 april 1983
van de heer A. DE BEUL

Westvlaamse Volkshogeschool — Erkenning per 1 september 1982

Blijkens een dossier mij overgemaakt heeft de Westvlaamse Volkshogeschool als regionale volkshogeschool gedurende de periode 1 mei 1981 tot 30 april 1982 meer dan 1.000 uren gepresteerd.

De beheerraad van deze instelling verwachtte dan ook dat zij per 1 september 1982 een gunstig antwoord zou hebben gekregen op haar vraag tot erkenning als regionale vormingsinstelling, in het kader van het decreet op het sociaal-cultureel vormingswerk voor volwassenen in instellingen (decreet 3.3.1978).

Ondanks het positief verslag van de inspectie heeft de Minister gemeend, zonder enige motivering, de Westvlaamse Volkshogeschool niet als instelling te erkennen. Dit werd medegedeeld op 8 oktober 1982. Ondertussen heeft de Raad van Beheer niet stilgezeten om het dossier te vervolledigen. De houding van het Kabinet brengt het voortbestaan van deze instelling in het gedrang met als gevolg dat de inzet van drie jaar werking binnen enkele tijd als volkomen nutteloos kan worden beschouwd.

Graag vernam ik van de geachte Minister enige uitleg omtrent de redenen waarom die beslissing omtrent dit erkenningsdossier zo lang blijft aanslepen.

Blijft de mogelijkheid open dat de erkenning van de Westvlaamse Volkshogeschool met ingang van 1 januari 1983 een feit zal zijn.

Kan zo vlug mogelijk aan de Raad van Beheer van de Westvlaamse Volkshogeschool duidelijke uitleg gegeven worden over hun dossier zodat er een einde komt aan de verlammende onzekerheid die nu al maanden duurt.

Antwoord

In verband met de aanvraag tot erkenning van de Westvlaamse Volkshogeschool als instelling voor sociaal-cultureel vormingswerk op basis van het decreet

van 3 maart 1978 kan ik het geachte lid mededelen dat het onderzoek door inspectie en administratie niet zomaar positief is geweest.

Integendeel, van bij het begin is het probleem der voortdurende uitsplitsing van de Stichting Lodewijk De Raet in regionale instellingen bij de behandeling van dit dossier aan de orde geweest.

De oplossing van dit probleem heeft, naast de financiële consequenties, wat betreft het beschikbaar krediet, als precedent, ook gevolgen naar tal van andere bestaande instellingen.

Aangezien deze uitsplitsingen tegen de geest van het decreet zijn, zoals het werd geconcipieerd, wens ik dit dossier voor te leggen aan het advies van de leden van de Hoge Raad voor de Volksontwikkeling.

Ik wens het geachte lid tegelijk in te lichten betreffende het amendement, ingediend door de heer W. Seeuws bij de totstandkoming van de decreetstekst, betreffende de autonomie van de instellingen. De strekking van dit amendement was, enerzijds te komen, in functie van het bestaan van ingebouwde organisaties, tot minimaal structurele criteria en anderzijds tegemoet te komen aan de situatie die erin bestond dat bepaalde instellingen werkten voor een specifiek doelpubliek.

Is het nu logisch deze minimale criteria te hanteren in functie van bovenvermelde problematiek om te bekomen dat er een onbeperkte uitsplitsing van bestaande instellingen ontstaat?

Vraag nr. 164
van 12 april 1983
van de heer J. VALKENIERS

BRT — Bijkomende golflengte

Nu door de BRT een golflengte gaat ingenomen worden waarop in het Brusselse veel Vlaamse vrije Radio's zitten, dreigt de actie van onze Nederlandstalige nationale zender weerom een discriminatie te brengen onder de Brusselse Vlamingen.

Is dit zomaar te tolereren?

Indien de BRT aanspraak maakt op de haar werkelijk en wettelijk toegemeten frekwentie, betekent dit in het licht van de nakende erkenning van de vrije zenders, geen tegenstrijdigheid?

Antwoord

In eerste instantie wens ik het geachte lid mee te delen dat het toekennen van frekwenties formeel een bevoegdheid is van de Minister en/of Staatssecretaris voor PTT. Weliswaar heeft de huidige Staatssecretaris voor PTT mij uitdrukkelijk om advies verzocht en de bedoeling te kennen gegeven voor wat de Vlaamse Gemeenschap betreft, met dat advies rekening te houden.

Op internationaal vlak worden de golflengten toegewezen door de Regionale Administratieve Conferenties georganiseerd door de Internationale Telecommunicatieunie waarin de telecommunicatiebesturen van de onderscheidene landen vertegenwoordigd zijn. Voor de FM-band begrepen tussen 100 en 104 MHz

gebeurde dit op de internationale conferentie van Darmstadt van 1971.

Op verzoek van de BRT werden voor het Vlaamse landsgedeelte 5 frekwenties toegekend om te worden gebruikt in

Egem .	100,7 MHz
Waver:	101 MHz
Brussel :	102,8 MHz
Genk :	103,1 MHz
Schoten :	103,6 MHz

Door de conferentie van Darmstadt werd geen rekening gehouden met het bestaan van kleine lokale zenders.

Toen het probleem van deze zenders in ons land gerezen is zijn er door de bevoegde instanties technische normen uitgewerkt om het samenbestaan van de openbare omroep-zenders en de lokale zenders zo goed mogelijk te coördineren.

Het is evenwel zo dat de band 100- 104 MHz onvoldoende ruimte biedt om én een groot aantal lokale zenders én alle omroepzenders die in België en de nabuurlanden door de conferentie van Darmstadt gepland zijn stovingvrij te laten werken.

In 1984 wordt in Genève een nieuwe internationale conferentie gehouden om de frekwenties van de band van 100 en 108 MHz opnieuw toe te wijzen.

Er mag gehoopt worden dat door de verruiming van de band passende regelingen kunnen getroffen worden om aan de behoeften van de openbare omroep en die van de niet-openbare radio's in grote mate tegemoet te komen.

Ondertussen werk ik aan het advies dat ik, zoals gesteld in de eerste alinea, aan mijn collega van PTT zal geven. Reeds nu kan gesteld worden dat de BRT, tot na de conferentie van Genève, slechts zal beschikken over 2 van de 5 frekwenties welke het omroepinstituut oorspronkelijk waren toegekend.

Of het tolereren van Studio Brussel — een reeds lang op stapel staand BRT-initiatief — tegenstrijdig is met de nakende erkenning van de niet-openbare radio's, wil ik betwisten.

In samenwerking met mijn collega van PTT werk ik aan een oplossing die zowel de openbare omroep als de niet-openbare radio's ten goede komt, en dit in afwachting van de conferentie van Genève.

Tot slot weze opgemerkt dat slechts 9 Vlaamse niet-openbare radio's uit de Brusselse agglomeratie een erkenningsaanvraag hebben ingediend. Het gebruik van de frekwentie 102,9 MHz door de BRT is dus niet in eerste instantie schadelijk voor de Vlaamse niet-openbare radio's uit het Brusselse, wel verkleint het de frekwentiemogelijkheden voor de niet-openbare radio's in de confortzone van Studio-Brussel.

Vraag nr. 165
van 12 april 1983
van de heer G. BEERDEN

Beroepsopleiding — Ontoelaatbaarheid van tewerkgestelde werklozen

Volgens de bestaande reglementering zijn werklozen toegelaten tot de beroepsopleiding en beroepsher-scholing.

Naar ik verneem zou dit niet toegelaten worden aan tewerkgestelde werklozen.

Is dit zo en zo ja, volgens welke criteria, wetten en/of besluiten.

Is de Minister het hiermee eens? Kan hij dit veranderen?

Zo neen, is de Minister dan ook van oordeel dat dit duidelijk zou moeten bekend gemaakt worden?

Antwoord

Artikel 3 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 14/7/1982 bepaalt dat beroepsopleiding kan worden toegestaan aan diegenen die zich als werkzoekende bij een dienst voor openbare arbeidsbemiddeling hebben laten inschrijven.

Worden vrijgesteld van deze verplichting :

1. de cursisten die werknemer zijn en de opleiding volgen na 18 u. en/of op zaterdag of zondag;
2. de werknemers die, verbonden door een arbeids-overeenkomst, op aanvraag van hun werkgever een opleiding volgen.

Aangezien de tewerkgestelde werkloze ingeschreven blijft als werkzoekende voldoet hij aan de algemene toelatingsvoorwaarden en kan hij eveneens zijn aanvraag voor een beroepsopleiding indienen. Zijn kandidatuur wordt dan door de RVA op dezelfde wijze behandeld als andere spontane kandidaturen voor beroepsopleiding. Hij geniet als cursist in opleiding de voordelen zoals vermeld in art. 24 van het besluit van de Vlaamse Executieve. Wel dient hier opgemerkt te worden dat er bij het begin van zijn opleiding een einde gemaakt wordt aan zijn tewerkstelling als werkloze.

Soms evenwel ontvangt de RVA aanvragen vanwege een tewerkstellend bestuur om personen die bij hen onder het statuut van tewerkgestelde werkloze werkzaam zijn bij prioriteit in een beroepsopleidingscentrum van de RVA op te nemen (cfr. art. 10 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 14 juli 1982).

De RVA kan dergelijke aanvraag niet beschouwen als een aanvraag van een werkgever om een of meerdere van zijn werknemers in een door de RVA opgericht centrum op te nemen aangezien de tewerkgestelde werklozen niet door een arbeidsovereenkomst met het tewerkstellend bestuur verbonden zijn. Bovendien kan dan een bijkomend probleem in verband met bevoegdheden ontstaan met name dienen sommige openbare besturen zich voor hun opleidingen te wenden tot de Algemene Directie voor Selectie en Vorming van het openbaar ambt.

Om deze reden heeft de RVA tot op heden dergelijke aanvragen van tewerkstellende besturen voor tewerkgestelde werklozen steeds geweigerd.

Ik ben de mening toegedaan dat de vigerende reglementering ter zake momenteel niet moet gewijzigd worden.

Ik ben het wel volstrekt met u eens dat hieromtrent meer duidelijkheid moet nagestreefd worden door de RVA bij het verstrekken van informatie aangaande de beroepsopleidingstoelaatbaarheid.

Vraag nr. 166 van 12 april 1983 van de heer J. VALKENIERS

Schoolradio en TV — Bedreigd ingevolge besparingen

De Vereniging van Vlaamse Leerkrachten vreest dat naast besnoeiingen op de posten musea en bibliotheken ook de theaterproductie en schoolradio en -TV bedreigd zijn.

Is haar vrees gegrond?

Zo ja, welke zullen deze besparingen zijn?

Antwoord

Antwoordend op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat schoolradio en schooltelevisie met rechtstreeks betoelaagd worden door de overheid. Zij ontvangen hun werkingsbegroting uit de dotatie die de BRT ter beschikking wordt gesteld. De bezuinigingen binnen de omroep hebben ook deze sector getroffen. De schoolradio werd teruggebracht van 2 u. 15 tot 1 u. per dag. De schooltelevisie behield haar zend-schema maar diende ingevolge de verminderde middelen een groter aantal herhalingen te programmeren (34 %).

Het aandeel van het BRT-budget dat jaarlijks door de directeurs-generaal van radio en televisie ter beschikking wordt gesteld van de dienst schooluitzendingen — welke ressorteert onder de Instructieve Omroep — wordt ter goedkeuring voorgelegd aan de beheersorganen van de BRT.

Vraag nr. 167 van 12 april 1983 van de heer J. VALKENIERS

Belgische Wielrijdersbond — Subsidiëring

Krijgt de Belgische Wielrijdersbond subsidies (onder welke vorm dan ook) van uw departement?

Is het wel aanvaardbaar dat aan het hoofd van deze organisatie een voorzitter staat die gewoonweg Nederlands-onkundig is?

Dient daar niet officieel tegen geprotesteerd te worden?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat :

1. de BWB een volkomen autonome organisatie is, die in genedele van om het even welke subsidie geniet van mijn departement;

2. wat de nieuw aangestelde voorzitter van de BWB, de heer H. Gallee betreft, ik meen te mogen veronderstellen dat deze geachte persoon op een democratische wijze werd verkozen.

Het behoort zeker niet tot mijn bevoegdheid hier te interveniëren, vermits mijn departement geen enkele inspraak heeft in het beleid en de structuur van de Belgische Wielerbond.

Vraag nr. 179
van 26 april 1983
van de heer J. VALKENIERS

Vlaamse Vrije Zenders — Erkenning

In de krant van 20 april jl. staat dat de Waalse Executieve reeds 10 vrije zenders erkenning verleende.

Voor wanneer mogen de erkenningen verwacht worden van de Vlaamse Vrije Zenders?

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid kan ik u het volgende mededelen :

De procedure tot erkenning en aflevering van een zendvergunning omvat de volgende fazen.

Fase 1. De Raad ontvangt, a rato van 50 dossiers per week, de erkenningsdossiers. Binnen de door artikel 3 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 9.9.1982 betreffende de erkenning van niet-openbare radio's bepaalde termijn (75 dagen) geeft de Raad advies.

Deze fase is sinds 6.12.1982 gestart.

Fase 2. De Gemeenschapsminister van cultuur erkent „onder voorbehoud van de toepassing van artikel 4 van het KB van 20.8.1981 houdende reglementering voor het aanleggen en doen werken van de stations voor lokale klankradio-omroep” de niet-openbare radio's gelet op het advies van de Raad. Hij legt deze dossiers voor aan de Minister en Staatssecretaris van PTT voor onderzoek.

Fase 3. RTT onderzoekt de dossiers en toetst de technische karakteristieken aan de mogelijkheden qua frekwentieverdeling.

Fase 4. De Minister en Staatssecretaris van PTT leggen het resultaat van bedoeld onderzoek voor aan de Gemeenschapsminister van cultuur.

Deze laatste vraagt de Raad advies met betrekking tot de definitieve erkenning van de niet-openbare radio's.

Fase 5. De Gemeenschapsminister van cultuur erkent, op basis van het advies van de Raad, de niet-openbare radio's, rekening houdend met de frekwentie- en zendtijdverdeling en het te bestrijken zendgebied.

Fase 6. De niet-openbare radio's dienen hun vergunningsaanvraag in bij de Minister en Staatssecretaris van PTT.

Ik hoop dat het uitreiken van de definitieve erkenningen door mijzelf in het najaar van 1983 zal kunnen geschieden.

Vraag nr. 181
van 28 april 1983
van de heer A. BOURGEOIS

Niet-openbare radio's — Erkenning

Langs de media vernamen we dat de Executieve van de Waalse Gemeenschap in de loop van de maand april 1983 reeds een eerste reeks lokale radio's heeft erkend.

Gaarne vernam ik ter zake volgende nadere inlichtingen :

1. Hoeveel aanvragen tot erkenning van niet-openbare radio's werden tot hiertoe ingediend voor het gebied van de Vlaamse Gemeenschap?
2. Hoever zijn de procedures voor erkenning in de Vlaamse Gemeenschap reeds gevorderd en tegen welke periode mogen de eerste erkenningen verwacht worden?

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid kan ik u het volgende mededelen :

1. 803 vrije radio's (of privaat personen) hebben vóór 15 november 1982 hun aanvraag tot erkenning ingediend.

Allen werden in het bezit gesteld van modelformulieren, welke mij ingevuld terug moesten gestuurd worden.

Tot op heden voldeden 677 niet-openbare radio's aan dit verzoek.

2. De procedure tot erkenning en aflevering van een zendvergunning omvat de volgende fazen.

Fase 1. De Raad ontvangt, a rato van 50 dossiers per week, de erkenningsdossiers binnen de door artikel 3 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 9.9.1982 betreffende de erkenning van niet-openbare radio's bepaalde termijn (75 dagen) geeft de Raad advies.

Deze fase is sinds 6.12.1982 gestart.

Fase 2. De Gemeenschapsminister van cultuur erkent „onder voorbehoud van de toepassing van artikel 4 van het KB van 20.8.1981 houdende reglementering voor het aanleggen en doen werken van de stations voor lokale klankradio-omroep” de niet-openbare radio's gelet op het advies van de Raad. Hij legt deze dossiers voor aan de Minister en Staatssecretaris van PTT voor onderzoek.

Fase 3. RTT onderzoekt de dossiers en toetst de technische karakteristieken aan de mogelijkheden qua frekwentieverdeling.

Fase 4. De Minister en Staatssecretaris van PTT leggen het resultaat van bedoeld onderzoek voor aan de Gemeenschapsminister van cultuur.

Deze laatste vraagt de Raad advies met betrekking tot de definitieve erkenning van de niet-openbare radio's.

Fase 5. De Gemeenschapsminister van cultuur erkent, op basis van het advies van de Raad, de niet-openbare radio's, rekening houdend met de

frekwentie- en zendtijdverdeling en het te bestrijken zendgebied.

Fase 6. De niet-openbare radio's dienen hun vergunningsaanvraag in bij de Minister en Staatssecretaris van PTT.

Ik hoop dat het uitreiken van de definitieve erkenningen door mijzelf in het najaar van 1983 zal kunnen geschieden.

Vraag nr. 186
van 28 april 1983
van de heer D. VERVAET

Streek van Herne — Snelheidsrally voor auto's

Van zaterdagavond 16 april 1983 tot zondagmiddag 17 april 1983, 14.30 uur kon men vaststellen dat er doorlopend (ook 's nachts) een snelheidsrally met auto's werd gehouden dwars door de streek van Herne.

Graag had ik in verband hiermede een antwoord op volgende vragen.

1. Wie richtte deze rally in?
2. Welke gemeenten lagen langs het parcours?
3. Hadden al deze gemeentebesturen hun toelating gegeven?

Antwoord

Antwoordend op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen dat vermelde rally ingericht werd door Racing Automobiëclub Enghien ASBL - VZW, Secretariaat : rue des Lilas 18 te 1390 Enghien.

Het betreft hier een organisatie „niet onder auspiciën van BLOSO”.

Derhalve is alleen de Minister van Binnenlandse Zaken ter zake bevoegd.

Vraag nr. 188
van 4 mei 1983
van de heer J. VAN ELEWYCK

Bibliotheekdecreet — Uitvoering

In zijn antwoord op vraag nr. 74 van de heer D. Vervae (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 11 dd. 29 maart 1983) stelt de Minister onder meer (blz. 366) :

„op 1/1/1983 beschikten 166 van de 308 gemeenten van het Nederlandse taalgebied dus over een erkende gemeentelijke POB “.

In 142 gemeenten bestaat dus nog geen gemeentelijke erkende plaatselijke bibliotheek.

- Welke zijn die gemeenten, opgedeeld per provincie?
- Welke maatregelen trof en treft de Minister om uitvoering te geven aan het bibliotheekdecreet — dat elke gemeente oplegt een erkende POB op te richten en in stand te houden?

Antwoord

In aansluiting op zijn vraag, kan ik het geachte lid, het volgende meedelen :

A. 1. de 142 gemeenten welke nog niet over een erkende gemeentelijke plaatselijke openbare bibliotheek beschikken zijn de volgende :

— Provincie Antwerpen
Arrondissement Antwerpen :

Borsbeek (*)
Brecht
Kontich
Mortsel
Schilde (*)
Stabroek
Wommelgem
Zandhoven
Zwijndrecht

Arrondissement Mechelen :

Berlaar
Putte

Arrondissement Turnhout :

Arendonk
Beerse
Grobbendonk
Hulshout
Kasterlee
Lille
Meerhout
Ravels
Vosselaar

— Provincie Brabant

Arrondissement Halle-Vilvoorde :

Affligem(*)
Asse
Beersel
Bever
Drogenbosch
Galmaarden
Heme
Kapelle-op-den-Bos
Kraainem
Lennik
Liedekerke
Linkebeek
Pepingen
Roosdaal
Sint-Genesius-Rode
Steenokkerzeel
Ternat(*)
Zemst

Arrondissement Leuven :

Bekkevoort
Bierbeek (*)
Boortmeerbeek
Diest
Geetbets
Glabbeek-Zuurbemde
Herent

(*) Dienden in 1983 een erkenningsaanvraag in.

- Hoegaarden
Holsbeek
Huldenberg
Kortenaken
Landen
Linter
Lubbeek (*)
Rotselaar
Scherpenheuvel-Zichem
Tienen
Zoutleeuw
- Provincie Limburg
- Arrondissement Hasselt :
- Beringen
Halen
Herk-de-Stad (*)
Leopoldsburg
Nieuwerkerken
Zutendaal
- Arrondissement Maaseik :
- Arrondissement Tongeren :
- Herstappe
Voeren
Wellen
- Provincie Oost-Vlaanderen
- Arrondissement Aalst :
- Erpe-Mere
Geraardsbergen
Haaltert
Herzele (*)
- Arrondissement Dendermonde :
- Berlare
Bugghout
Laame (*)
Wichelen
Zele
- Arrondissement Eeklo :
- Assenede
Kaprijke
Sint-Laureins
Zelzate
- Arrondissement Gent :
- De Pinte
Destelbergen (*)
Gavere
Lochristi
Lovendegem
Merelbeke
Moerbeke
Nazareth
Sint-Martens-Latem (*)
Wachtebeke
Zulte
- Arrondissement Oudenaarde :
- Brakel
Horebeke
Kluisbergen
Kruishoutem
Lierde
Maarkedal
- Wortegem-Petegem
Zingem
- Arrondissement Sint-Niklaas :
Sint-Gillis-Waas
- Provincie West-Vlaanderen
- Arrondissement Brugge :
- Beemem
Damme
Jabbeke
Knokke-Heist
Torhout
Zedelgem
Zuienkerke (*)
- Arrondissement Diksmuide :
- Koekelare
Kortemark
Lo-Reninge
- Arrondissement Ieper :
- Heuvelland
Langemark-Poelkapelle
Mesen
Vleteren
Wervik
Zonnebeke
- Arrondissement Kortrijk :
- Anzegem (*)
Avelgem
Deerlijk
Harelbeke (*)
Kuume
Lendelede
Spierre-Helkijn
- Arrondissement Oostende :
- Bredene
Gistel
Ichtegem
Middelkerke
Oudenburg
- Arrondissement Roeselare :
- Hooglede
Ingelmunster
Ledegem
Lichtervelde
Moorslede
Staden
- Arrondissement Tielt :
- Dentergem
Meulebeke
Oostrozebeke
Pittem
Ruislede
Wingene
- Arrondissement Veurne :
- Alveringem
De Panne (*)
Koksijde
Nieuwpoort (*)

Wat het antwoord b) betreft op de vraag van het geachte lid kan ik u het volgende meedelen.

Het decreet schrijft voor (art. 4, § 2):

„komt de gemeente haar verplichting niet na om een openbare bibliotheek op te richten, te organiseren en te bekostigen, dan wordt de in artikel 88 van de Gemeentewet bepaalde procedure gevolgd”.

Een aanmaning aan de gemeentebesturen kan in overweging genomen worden, doch gezien de moeilijke financiële toestand van de gemeentebesturen werd bij de goeverneurs nog niet aangedrongen op de toepassing van art. 88 van de gemeentewet.

Bovendien wens ik er het geachte lid op te wijzen dat de budgettaire weerslag op mijn begroting eveneens aanzienlijk zal zijn.

Vraag nr. 192
van 4 mei 1983
van de heer C. DE CLERCQ

Het Sas te Bornem — Bescherming

Tijdens de heropening van het ambachtelijk streekmuseum „De Zilverreiger” te Weert-Bornem op vrijdag 8 april 1983 werd door middel van schrift de aandacht van de aanwezigen gevraagd voor het Sas en zijn omgeving aldaar, bedreigd eensdeels door het verval bij gebrek aan onderhoud, anderdeels door de aanleg van een kraagdijk, dwars door de Saskil en de schorren.

Mag ik in dit verband vernemen:

1. de stand van de beschermingsprocedure ;
2. de adviezen dienaangaande uitgebracht door de diverse instanties ;
3. de voorlopig genomen maatregelen tot bewaring en bescherming van het Sas en de authentieke omgeving.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid punt voor punt het volgende meedelen.

1. Op grond van een aantal ernstige technische beperkingen en de hoge financiële repercussies bij een eventuele aanpassing ervan werd de beschermingsprocedure van het „ Sas” op 6.10.1982 stopgezet.
2. De diverse instanties brachten tegenstrijdige adviezen uit :
 - a. de KCML: gunstig advies
 - b. de gemeente: ongunstig advies
 - c. Stedebouw: wees erop dat het betrokken landschap gelegen is in het BPA „ Landelijk gebied — noordelijke strook “.

Bij het openbaar onderzoek werden verschillende bezwaarschriften ingediend nl. door :

- het Bestuur van Waterwegen
- „De Oude Scheldevrienden” vzw

- „Polder van Weert” en de
- NV Todts Marc

- 3 Wat het laatste punt betreft verzekerde de dienst „Zeeschelde” ons bij brief van 18.1.1983 dat het ontwerp om aldaar dijkwerken uit te voeren derwijze is opgevat dat de mogelijke restauratie van het Sas als monument geen enkel ogenblik in het gedrang komt.

Vraag nr. 199
van 6 mei 1983
van de heer N. DE BATSELIER

Oude Dender in het Centrum van Dendermonde — Bescherming

Graag zou ik van de geachte Gemeenschapsminister vernemen wat de stand van zaken is voor het definitief beschermen van de Oude Dender in het centrum van de stad Dendermonde.

Reeds eerder heeft immers de heer Marc Galle, toenmalig Minister in het Vlaamse Gewest, deze denderloop voorlopig geklasseerd.

Voor het uitzicht van Dendermonde is het behouden van deze Oude Dender in het Centrum van de stad immers van essentieel belang. Daarom geeft een klassering dit zekerheid.

Antwoord

Antwoordend op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de procedure tot bescherming van de oude Dender indertijd inderdaad geconcretiseerd werd door een ontwerp KB.

Op grond van een opmerking aangaande een mogelijke belemmering van waterhuishoudingswerken, geformuleerd door de bestendige deputatie, en een bezwaar ingediend door het Ministerie van Openbare Werken inzake een bestaande wettelijke bouwvergunning voor het aanleggen van dammen, heb ik opdracht gegeven aan de Rijksdienst voor Monumenten- en Landschapszorg om mij ter zake een aangepast ontwerp ter ondertekening voor te leggen.

Vraag nr. 201
van 10 mei 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Natuurgebied „Malesbroek” te Meerhout en Geel — Bescherming

Het natuurgebied Malesbroek, dat uit drie belangrijke landschapstypes bestaat, strekt zich uit over het grondgebied van de gemeenten Meerhout en Geel.

Omwille van de grote natuur-, wetenschappelijke en educatieve waarde werd in 1973 door het toenmalig Geels Komitee voor Milieubeheer (GEKOMI), in samenwerking met het gemeentebestuur van Meerhout, een aanvraag tot bescherming als landschap ingediend bij de Rijksdienst voor Monumenten en Landschapszorg.

Naar ik vernomen heb ligt het desbetreffend dossier, sinds begin 1983, op het departement van Cultuur ter goedkeuring.

Kan de geachte Minister mij dit bevestigen en zeggen wanneer hij zijn schriftelijke inwilliging zal geven tot bescherming van dit gebied?

Antwoord

Antwoordend op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat het dossier „natuurgebied Malesbroek” inderdaad op mijn departement aangekomen is.

Het is evenwel op grond van het protocol, ter advies overgemaakt aan de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud.

Tot op heden werd het advies mij niet betekend.

Vraag nr. 202 van 11 mei 1983 van de heer J. VALKENIERS

Cultuurfunctionarissen — Weddetoelagen

Terugkomend op mijn parlementaire vraag nr. 143 van 7 maart jl. kreeg ik graag een antwoord op het eerste deel van deze vraag, nl. aan welke erkende culturele centra en ten belope van welk bedrag werden er weddetoelagen voor cultuurfunctionarissen toegekend in 1978, 1979, 1980, 1981 en 1982?

Antwoord

Antwoordend op deze vraag en ter aanvulling van mijn antwoord op vraag nr. 143, laat ik het geachte lid hieronder de desbetreffende gegevens geworden.

Weddetoelagen

	1979	1980	1981	1982 *
Turnhout	2.230.322	1.880.150	2.459.884	2.696.587
Dilbeek	2.350.134	2.571.335	2.837.610	3.130.940
Hasselt	2.262.539	2.437.231	2.748.944	3.051.724
Strombeek-Bever	1.547.219	2.314.750	2.622.381	2.815.027
Heusden-Zolder	755.344	1.087.606	1.511.588	1.836.431
Waregem	1.355.357	1.435.046	1.675.583	1.522.247
Bornem	635.593	684.386	744.260	812.963
Maasmechelen	640.569	704.294	764.814	835.351
Dilsen		621.143	852.652	946.827
Marke		335.914	378.597	410.659
Zonhoven		264.932	402.226	436.215
Westmalle			210.747	400.041
Menen			949.110	1.747.724
Sint-Truiden			669.597	1.130.016
Leuven				568.635
Itterbeek				516.302
	11.777.077	14.336.787	18.827.993	22.857.690

* 1982: voorlopige cijfers.

Algemene opmerking: in 1978 werden er nog geen weddetoelagen uitgekeerd volgens het decreet van 16 juli 1973.

M. GALLE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN BINNEN- LANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 37 van 25 april 1983 van mevrouw J. DE LOORE-RAEYMAEKERS

Onderrichtingen *betreffende* gemeentelijke belastingen op de afgifte van administratieve documenten

In uw brief nr. 136 A.D.B. van 29 september 1982, gericht aan de provinciegouverneurs, wordt duidelijk voorgeschreven dat de hierboven genoemde „belasting niet mag” toegepast worden inzake de geldigverklaring van aanvraagformulieren, voor vermindering op biljetten van de NMBS, en tevens dat de **onderzoeks- en controleverrichtingen** ter zake „kosteloos moeten” uitgevoerd worden. Hierbij moet opgemerkt worden dat „niet mogen” en „moeten” geen mis te verstane verplichtingen zijn.

In het antwoord op mijn vraag nr. 25 d.d. 17 februari 1983, bulletin nr. 10 d.d. 15 maart 1983 blz. 248, wordt evenwel uitdrukkelijk gesteld dat, betreffende het invoeren van om het even welke gemeentebelasting en de vrijstellingen ervan, de gemeenteoverheden autonoom beslissen.

Voor een juist begrip is het derhalve noodzakelijk te vernemen of de onderrichtingen van 29 september 1982, evenals andere richtlijnen die niet verwijzen naar wetten of besluiten, als middelen moeten beschouwd worden om de gemeentebesturen te wijzen op een bepaalde mogelijkheid of wenselijkheid en bijgevolg geenszins de gemeentelijke autonomie ter zake beperken.

Kan de geachte Minister deze stelling bevestigen?

Antwoord

Zoals gesteld in het antwoord op de vraag nr. 25 dd. 17 februari 1983 van het geachte lid beslissen de gemeenten autonoom over het invoeren van gemeentebelastingen en de erbij horende vrijstellingen binnen het kader van het administratief toezicht.

Om de wenselijkheid van de door het geachte lid geciteerde vrijstelling te onderstrepen werd een vrij dwingend karakter gegeven aan de bewoordingen van mijn omzendbrief van 29 september 1982.

Vraag nr. 38 van 25 maart 1983 van de heer J. VALKENIERS

Vlaamse gemeenten — Fietspaden

Graag vernam ik hoeveel km fietspaden in de laatste 3 jaren werden aangelegd door de Vlaamse gemeenten?

De stand graag per gemeente.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te laten weten dat mijn administratie niet beschikt over de gevraagde gegevens.

De bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap is immers beperkt tot het verlenen van een subsidie wanneer de gemeente daarom vraagt, en zelfs hierover bestaan geen aparte gegevens voor fietspaden.

**Vraag nr. 39
van 25 april 1983
van de heer A. BOURGEOIS**

Arrondissement Roeselare- Tielt — Gesubsidieerde werken 1982

I. Principiële beloften :

Gemeente	Aard der werken	Kosten- raming	Beloofde subsidie
Ardooie	Riolen „Rijksweg nr. 66 - Tielt-Lichtervelde te Koolskamp	11.070.943	4.836.000
Roeselare	Riolen in Diksmuidesteenweg (RW nr. 57)	21.490.679	10.525.000
Roeselare	Riolen in Ardooiesteenweg (RW nr. 323)	33.559.341	16.710.000
Meulebeke	Herstel Pittem- en Oostrozebekestraat	7.253.8 15	4.726.000
Pittem	wegen- en rioleringswerken Koolskampstraat en Kapelleweg	8.144.603	4.337.000
Wielsbeke	Riolerings- en wegenwerken in Boffenstraat	6.472.42 1	3.692.000
Wielsheke	Aanleg speelruimte met beplantingen W.B. Cartonstraat te Sint-Baafs-Vijver	1.373.443	889.000

II. Vaste beloften

Gemeente	Aard der werken	Kostprijs	Vastgelegde subsidie
Ardooie	Bouwen ontmoetingscentrum te Koolskamp	1.719.996	1.118.000
Ingelmunster	Nieuw gemeentehuis - Centrale verwarming	2.630.972	844.000
Ingelmunster	Nieuw gemeentehuis - Electriciteit	3.368.187	924.000
Ingelmunster	Riolerings- en wegenwerken in Doel- en Groenstraat	4.962.591	2.569.000
Roeselare	Wegen- en rioleringswerken in b.w. nr. 24	37.800.423	17.685.000
Roeselare	Riolerings- en wegenwerken in Groenstraat	17.610.758	10.555.000
Roeselare	Uitrustingswerken binnen BPA „Klokkeput” (opdrachtgever Westvl. Intercom. voor Huisvesting)	18.224.78 1	11.091.000
Staden	Herstellingswerken aan kerk van Westrozebeke	8.947.9 11	2.818.592
Moorslede	Schilderwerken aan kerk van Dadizele. Verrekening nr. 1 (opdrachtgever: de kerkfabriek)	940.9 12	592.775
Oostrozebeke	Uitbreiding gemeentehuis - Electriciteit	3.262-178	828.000
Oostrozebeke	Wegen- en rioleringswerken in BPA „De Ginste”	11.163.012	6.221.000
Wielsbeke	Verfraaiing dorpskern te Wielsbeke	1.764.369	1.146.000
Wielsbeke	Aanleg speelruimte wijk „Nieuwe Huizen”	942.957	600.000
Wielsbeke	Aanleg speelruimte in G. Gezellestraat	5.558.355	3.556.000
Wielsbeke	Restauratie pastorie tot ontmoetingscentrum te Sint-Baafs-vijver	2.491.108	1.591.000
Wielsbeke	Beplantingswerken langs diverse wegen.	3.216.213	2.228.000
Wingene	Bouwen nieuw gemeentehuis	30.083.495	10.496.000
Wielsbeke	Restauratie kerk van Ooigem - Verrekening 1 en 2	7.616.171	2.704.000

Kan de geachte Minister mededelen voor welke openbare werken uit te voeren door provincie, gemeente of andere openbare besturen in de arrondissementen Roeselare-Tielt in 1982 door zijn departement principiële of vaste belofte van staatstoelage werd verleend?

Zo mogelijk met opgave per gemeente en met opgave van de aard, de kostprijs van de werken en het subsidiëringspercentage.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid hierna de gevraagde gegevens te bezorgen :

Vraag nr. 40
van 25 april 1983
van de heer W. KUIJPERS

Scherpenheuvel — Briefomslagen met tweetalige vermeldingen

Uit het advies nr. 14.137/II/N, d.d. 8 februari 1983, van de Nederlandse Afdeling van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht, dat als bijlage hierbij gaat, blijkt dat de tweetalige vermeldingen op de briefomslagen die gebruikt worden door het gemeentebestuur van Scherpenheuvel, in strijd zijn met artikel 12 van de bij KB van 18 juli 1966 samengeschakelde wetten op het gebruik der talen in bestuurszaken (SWT).

Gaarne verneem ik van de geachte Gemeenschapsminister:

1. in hoeverre hij de uitvoering van voornoemd advies bij het gemeentebestuur van Scherpenheuvel zal bevorderen ;
2. welke passende onderrichtingen hij zal geven aan de andere gemeentebesturen waarop deze rechtspraak eveneens van toepassing is.

Antwoord

Ik wil het geachte lid erop wijzen dat zijn vraag betrekking heeft op het gebruik van talen in bestuurszaken, (artikel 59, bis § 3 van de grondwet), een materie welke tot de bevoegdheid behoort van mijn collega, de heer Poma, Gemeenschapsminister van cultuur. De vraag werd hem dan ook voor beschikking toegestuurd.

Vraag nr. 41
van 25 maart 1983
van de heer L. VANVELTHOVEN

Gemeentewerken — Toegekende subsidies in 1982

	Antwerpen	Brabant (Vl.)	West-Vlaanderen	Oost-Vlaanderen	Lim burg
a. uitgekeerd	772.994.069	283.928.525	360.424.537	596.798.47 1	413.579.506
b. principiële beloften	562.175.700	421.421.600	163.356.600	458.9 13.000	290.8 12.000
c. vaste beloften	6 16.562.633	314.864.877	22 1.132.250	470.260.356	292.906.709

R. STEYAERT
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN GEZIN EN WELZIJNSZORG

Vraag nr. 24
van 11 maart 1983
van mevrouw J. DE LOORE-RAEYMAEKERS

Uitkeringen door OCMW's — Rechten van de onderhoudsplichtigen

Vóór een eventueel verhaal op de onderhoudsplichtigen in verband met een door de OCMW's uitgekeerd bestaansminimum, moet er een sociaal onderzoek geschieden.

Wanneer ingevolge dit onderzoek tot de terugverdering zou besloten worden

Graag vernam ik van de geachte Minister, opgesplitst per provincie :

1. voor welke bedragen aan gesubsidieerde werken er door de gemeenten werden uitgevoerd en welk totaal bedrag aan subsidies werd uitgekeerd;
2. voor welke bedragen aan gesubsidieerde werken een principiële belofte van subsidiëring werd toegezegd en welk totaal bedrag aan subsidies hiermee gemoeid is;
3. voor welke bedragen aan gesubsidieerde werken een vaste belofte van subsidiëring werd toegezegd en welk totaal bedrag aan subsidies hiermee gemoeid is.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat mijn administratie geen algemene statistieken bezit over de raming of de kostprijs van de werken waarvoor subsidies werden toegekend.

Over de subsidies zelf vindt het geachte lid hieronder de gewenste gegevens m.b.t. de dossiers waarvoor ik als Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden bevoegd ben.

Daar het gemiddelde subsidiepercentage op ongeveer 50% van de werken mag bepaald worden, volstaat het de subsidiebedragen te verdubbelen om een globaal cijfer van de overeenstemmende werken te bekomen.

De principiële beloften die in 1982 werden verleend en tijdens hetzelfde jaar omgezet in vaste toezeggingen zijn uiteraard niet meer vermeld.

1. moet dan het verslag ter inzage voorgelegd worden aan de onderhoudsplichtigen,
2. kunnen die zich kosteloos tot een of andere instantie wenden wanneer ze niet akkoord gaan en worden ze daarover ingelicht, alvorens de procedure ingezet wordt?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de twee volgende gegevens te verstrekken :

1. Artikel 13 van de wet van 7 augustus 1974 tot instelling van het recht op een bestaansminimum legt geen enkele bijzondere vorm op die een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn zou moeten in acht nemen bij het verhalen van deze

tegemoetkoming op de onderhoudsplichtigen tenzij het naleven van de bepalingen betreffende de bestaansmiddelen voorkomend in artikel 32 van het koninklijk besluit van 30 oktober 1974.

2. Bovenvermelde wet van 7 augustus 1974 bevat geen enkele specifieke bepaling waarop de onderhoudsplichtigen, op wie de terugvordering van het bestaansminimum verhaald wordt, zich zouden kunnen beroepen, om die terugvordering te betwisten.

Onder die omstandigheden, en hoewel artikel 10 van de bovenvermelde wet uitdrukkelijk bepaalt dat de arbeidsrechtbanken bevoegd zijn inzake het beroep tegen de beslissing van het OCMW (beroep dat openstaat voor de begunstigen van de tegemoetkoming alsook voor de Minister tot wiens bevoegdheid het maatschappelijk welzijn behoort), zou de eis van de onderhoudsplichtigen mijns inziens moeten behandeld worden volgens de bepalingen vervat in het gerechtelijk wetboek inzonderheid in artikel 591 dat in punt 7° bepaalt dat de vrederechter kennis neemt „van alle geschillen betreffende uitkeringen tot onderhoud met uitsluiting evenwel van geschillen op grond van de artikelen 340b, 762, en 763 van het Burgerlijk Wetboek en van die in verband met een rechtsvordering tot echtscheiding of tot scheiding van tafel en bed waarover geen einduitspraak is geveld bij een in kracht van gewijsde gegaan vonnis of arrest”.

P. AKKERMANS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN RUIMTELIJKE ORDENING, LANDINRICHTING EN NATUURBEHOUD

Vraag nr. 95
van 28 april 1983
van de heer D. VERVAET

Parkzone te Terafene — Storten van afbraakmateriaal

Toen ik u in mijn mondelinge vraag van 2 juni 1982 attent maakte op een reeks onverantwoorde lozingen en stortingen te Terafene, liet u mij in uw antwoord weten dat deze werken in overtreding zijn met de bepalingen van artikel 44 en 45 van de wet op de stedebouw, dat de staking der werken werd geëist en dat de passende herstelmaatregelen door de provinciale directie van de stedebouw aan de betrokkenen zullen worden medegedeeld.

Deze herstelmaatregelen werden tot op heden niet uitgevoerd. Integendeel, een andere ondernemer stort nu regelmatig afbraakmateriaal in dezelfde parkzone.

Graag had ik van de geachte Minister een antwoord op volgende vragen.

1. Heeft de provinciale directie van de stedebouw de herstelmaatregel reeds aan de betrokkenen medegedeeld?
2. Wat onderneemt u om deze zaak te bespoedigen?

3. Wat zal u doen om de nieuwe overtredingen ongevaarlijk te maken?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid volgende informatie verschaffen:

1. door de provinciale directie van de Stedebouw werd bij de gerechtelijke instanties het herstel van de plaats in de voorgaande toestand gevorderd op 2 december 1982.
2. De overtreding werd overgemaakt aan de gerechtelijke instanties waarbij het principe van de scheiding der machten dient in acht genomen.
3. Nieuwe overtredingen zullen door de provinciale directie geverbaliseerd worden, zonedig zal de schriftelijke procedure tot het stilleggen van de werken worden aangewend en de passende herstelmaatregel bij het parket gevorderd worden.

Vraag nr. 98
van 4 mei 1983
van de heer A. VAN NEVEL

Omvorming van landbouwgronden door beplanten van boomsoorten — Vergunning

1. Kan een eigenaar van landbouwgronden in de landbouwzone, aldus vastgelegd in een gewestplan, deze omvormen tot bos en park door ze te beplanten met diverse boomsoorten?

Is daarvoor een vergunning nodig en indien ja, welke procedure moet gevolgd worden?

2. Kan een eigenaar een bos of park in een niet-landbouwzone, aldus vastgelegd in een gewestplan, omvormen tot landbouwgrond?

Is daarvoor een vergunning nodig en zo ja, welke procedure moet gevolgd worden?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn vraag kan ik het geachte lid volgende informatie verschaffen.

1. De werken en handelingen die ingevolge de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de stedebouw en de ruimtelijke ordening, onderworpen zijn aan een voorafgaande bouwvergunning, opgesomd in paragraaf één van artikel 44.

Het planten van bomen komt niet voor in deze opsomming; binnen het kader van de wet op de stedebouw is hiervoor geen vergunning vereist.

Evenwel kan de aandacht gevestigd worden op de bepalingen van het veldwetboek, meer bepaald artikel 35bis wat betreft de omschakeling van landbouwgebied naar bosgebied.

2. Onder punt 2 van paragraaf één van artikel 44 van hogergenoemde wet op de stedebouw en de ruimtelijke ordening is de ontbossing vermeld als een aan een voorafgaande bouwvergunning onderworpen werk en dit onafgezien de bepalingen ter zake van het veldwetboek.

De procedure is bepaald in artikels 45, 46 en volgende van de wet op de stedenbouw.

Vraag nr. 99
van 4 mei 1983
van de heer A. VAN NEVEL

Onbevaarbare waterlopen — Wet van 28 december 1967, art. 17

Krachtens artikel 17 van de wet op de onbevaarbare waterlopen van 28 december 1967 (BS van 15.2.1968) zijn de aangelanden, de gebruikers en de eigenaars van kunstwerken op de waterlopen verplicht:

1. doorgang te verlenen aan de personeelsleden van het Bestuur aan de werklieden en aan de andere met de uitvoering van de werken belaste personen ;
2. op hun gronden of eigendommen de uit de bedding van de waterloop opgehaalde voorwerpen en de voor de uitvoering van de werken nodige materialen, gereedschap en werktuigen te laten plaatsen.

Mijn vraag luidt: geldt deze verplichting ook voor de aangelanden van een onteigende strook grond die zal gebruikt worden om een onbevaarbare waterloop aan te leggen, geldt deze verplichting reeds bij de aanleg van de onbevaarbare waterloop. Indien deze verplichting geldt bij de aanleg of nadat de waterloop zal aangelegd zijn, is dit een belasting van de eigendom. Kan de eigenaar daarvoor een vergoeding voor minderwaarde van zijn eigendom ontvangen?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat onder aangelanden, zoals bedoeld in artikel 17 van de wet van 28 december 1967 betreffende de onbevaarbare waterlopen moet worden verstaan degenen die een strook grond bezitten die tot aan de oever of insteek van de waterloop reikt; deze aangelanden vallen onder de openbare erfdiensbaarheid d.i. de verplichtingen die in de wet worden omschreven.

Die verplichtingen gelden zodra men aangelande wordt b.v. door de aanleg van de waterloop, waarvoor een gedeelte van iemands grond werd onteigend.

In hoeverre dit als een belasting van zijn eigendom dient te worden beschouwd en een vergoeding voor minderwaarde door de onteigende overheid is verschuldigd, is een zaak, die in het kader van het burgerlijk recht moet worden opgelost.

Vraag nr. 100
van 4 mei 1983
van de heer J. VALKENIERS

Onbebouwde percelen in woongebieden of in niet vervallen verkavelingen — In ventarisatie

Het KB van 8.1.1980 bepaalt de wijze waarop de gemeenten (volgens artikel 63, § 2 van de wet op de stedenbouw) de inventaris bij moeten houden van de

onbebouwde percelen gelegen in woongebieden of in niet-vervallen verkavelingen.

1. Kan de geachte Minister mij meedelen hoeveel onbebouwde percelen er volgens deze inventaris per provincie waren in de jaren 1980, 1981 en 1982?
2. Hoeveel behoorden er hiervan per jaar en per provincie, toe aan private eigenaars en hoeveel aan de overheid, openbare instellingen enz. ?
3. Hoeveel werd er per jaar en per provincie aan de gemeenten uitgekeerd als tegemoetkoming voor hun kosten bij de opmaak van de inventaris?
4. Overweegt men om deze statistische gegevens te publiceren?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn vraag, kan ik het geachte lid volgende informatie verschaffen :

1. De inventaris betreffende de onbebouwde percelen in de woongebieden van de gewestplannen wordt opgemaakt aan de hand van gegevens vermeld op steekkaarten die door de gemeenten worden verstrekt.

De modellen van de steekkaarten zijn weergegeven in de bijlagen van het KB van 8 januari 1980 (BS van 21 februari 1980).

De gegevens die per provincie kunnen geglobaliseerd worden zoals het aantal onbebouwde kadastrale percelen en de overeenkomende oppervlakte worden in bijgaande tabel 1 weergegeven, voor zover deze gegevens kunnen afgeleid worden uit de door het bestuur van de stedenbouw voorgelegde inventaris.

De inventaris werd opgesteld aan de hand van de gegevens verstrekt door 290 gemeenten op de 3 15. Van 25 gemeenten worden de gegevens nog ingewacht.

De tabellen die door het bestuur van de stedenbouw werden voorgelegd hebben betrekking op gegevens verstrekt door de gemeenten, op basis van de kadastrale gegevens van 1979.

Het bestuur treft voorbereidselen tot het actualiseren van de inventaris.

Hiervoor zijn echter recente kadastrale gegevens nodig.

De gegevens zoals deze uit de steekkaarten kunnen afgeleid worden hebben betrekking op het aantal onbebouwde kadastrale percelen.

Er dient onderscheid gemaakt tussen onbebouwde kadastrale percelen en onbebouwde bouwpercelen. Door het bestuur van de stedenbouw werden de gegevens betreffende de onbebouwde kadastrale percelen omgerekend naar potentieel mogelijks te bebouwen bouwpercelen.

De gegevens hieromtrent zijn vermeld in mijn antwoord op de parlementaire vraag nr. 69 van 11 mei 1982 van de heer J. Gabriëls, en zijn weergegeven in tabel II.

Deze tabel geeft het aantal bouwpercelen weer dat mogelijks kan gevormd worden uit de onbebouw-

de kadastrale percelen, abstractie gemaakt van criteria inzake stedenbouwkundige aanleg. Ten behoeve van een mogelijke interpretatie van deze berekeningen is het nuttig volgende verduidelijking te verschaffen.

Er dient onderscheid gemaakt tussen de effectieve woongebieden en de woonuitbreidingsgebieden. De woonuitbreidingsgebieden kunnen immers zo maar niet direct voor bebouwing worden gebruikt. De effectieve noodzaak moet geval per geval worden aangetoond. Het zou een totaal vervormd beeld geven, indien men de bouwmogelijkheden in de woonuitbreidingsgebieden zonder enig voorbehoud zou bijrekenen bij deze van de effectieve woongebieden.

De ramingen geven het potentieel bouwpercelen dat kan gevormd worden in de hypothese dat alle gronden in de **woonzone** en de woonuitbreidingsgebieden daarvoor in aanmerking komen.

Dit betekent: er werd geen rekening gehouden met de ruimte voor nevenfuncties die in het woongebied voor deze additionele bouwmogelijkheden noodzakelijk zijn zoals buurt- en wijkgroen, scholen, socio-culturele voorzieningen, bibliotheken, ziekenhuizen, bejaardentehuizen, winkels, kleine ambachtelijke ondernemingen, culturele centra, sportaccommodatie, voorzieningen voor volksspelelen, e.d.

Men is er van uitgegaan dat alle beschikbare oppervlakte in de diverse woongebieden met woningen wordt volgebouwd.

Alles wat nog niet bebouwd is en in het woongebied gelegen is, wordt volgebouwd. Dit houdt in dat alle nog open ruimten, die vaak het kenmerk zijn van bepaalde landelijke dorpen, zoals boomgaarden, kleine weiden en akkers, in het dorpscentrum moeten verdwijnen en volgebouwd worden met woningen.

De cijfers afgeleid uit de inventaris der bouwgronden zijn ramingen die betrekking hebben op het equivalent bouwpercelen en dit in de hypothese dat alle vrije ruimten in de woongebieden, zullen volgebouwd worden met woningen.

Deze cijfers kunnen derhalve niet zonder correctie gebruikt worden om te ramen hoeveel woningen nog kunnen gebouwd worden.

Indien het de bedoeling is te ramen hoeveel woningen realistischerwijze nog kunnen gebouwd worden in de woongebieden, moeten criteria betreffende de stedenbouwkundige aanleg gehanteerd worden. Bovendien moet onderscheid gemaakt worden tussen effectieve woongebieden en woonuitbreidingsgebieden.

Ruw geschat over de totaliteit van Vlaanderen, kan worden gesteld dat de ruimte nodig voor de uitrusting van de buurt, de wijk, het dorp, het stadsdeel en de stad, zoals de ruimte nodig voor scholen, buurt-, wijk- en stadsgroen, de wegen, spoorwegen, stations, openbare gebouwen, speeltuinen, sportaccommodatie, ziekenverzorging, bibliotheken, e.d. de ruimte overtreft nodig voor het wonen op zichzelf (plaats van de woning + bijhorende tuin en de voorliggende weg).

Aangenomen nog dat de ruimte voor de nevenaccommodatie bij het wonen gelijkgesteld wordt aan de ruimte nodig voor het louter wonen, dan zal de helft van het equivalent aantal bouwpercelen dienen aangewend voor andere functies dan het wonen.

Als men bovendien rekening houdt met het feit dat de woonuitbreidingsgebieden enkel mogen benut worden wanneer de effectieve noodzaak bewezen is en men derhalve voor een objectieve raming enkel de effectieve woongebieden in rekening brengt, en men zich steunt op de gemiddelde cijfers (en noch het minimum noch het maximum in rekening brengt), moet het aantal potentiële woningen dat in de woonzones mogelijks kan gebouwd worden, geraamd worden op een goede 300.000.

Deze raming gaat bovendien uit van de veronderstelling dat alle beschikbare ruimten binnen de effectieve woongebieden benut worden, hetzij voor woningen, hetzij voor nevenaccommodatie (scholen, speelpleinen, socio-culturele voorzieningen, wegen, e.d.). Dit betekent dat het gehele woongebied verstedelijkt wordt. Dit houdt tevens in dat alle beschikbare open ruimte horend bij tuinbouwbedrijven, die nog in het woongebied gevestigd zijn, boomgaarden, akkers en weiden, gelegen in het woongebied, moeten versteend of verstedelijkt worden.

Als men er mee rekening wil houden dat bestaande land- en tuinbouwbedrijven nog gehandhaafd kunnen blijven in de woongebieden van dorpen met een agrarisch karakter, zal het vooropgestelde cijfer nog verder dienen gerelativeerd.

Een gelijkwaardige bemerking kan geformuleerd worden in verband met de bestaande KMO-bedrijven, gelegen in de woonzone en waarvan het belang groter is dan de onmiddellijke verzorging van de buurt. Deze bedrijven beschikken soms nog over onbebouwde terreinen in de woonzone en kunnen voor uitbreiding van het bestaande bedrijf in aanmerking komen.

Aangenomen dat 1/8de van de oppervlakte van het woongebied bestaat uit onbebouwde kadastrale percelen, die als bedrijfsterreinen hetzij voor land- of tuinbouwbedrijven of aanverwante hetzij als bedrijfsterreinen voor KMO's kunnen aanzien worden en derhalve niet voor bebouwing met woningen in aanmerking komen kan, nagenoeg 12 % van het equivalent bouwpercelen hierop betrekking hebben.

2. De door de gemeente op steekkaarten verstrekte gegevens werden door het bestuur van de stedenbouw bewerkt met het oog op het berekenen van het aantal potentiële bouwmogelijkheden in de woongebieden. Hierbij werd abstractie gemaakt van criteria in verband met stedenbouwkundige aanleg of het eigendomsstatuut. Het computerprogramma werd met dit doel opgevat. Het huidig programma laat een uitsplitsing van de percelen naar eigendomsstatuut niet toe.
3. Aan de gemeenten werden geen toelagen toegekend voor het opstellen van deze steekkaarten.

Wel werden de steekkaarten door het bestuur van de stedenbouw gratis ter beschikking van de gemeenten gesteld.

4. Het is de bedoeling de statistische gegevens te publiceren; momenteel wordt onderzocht onder welke vorm dit het best kan.

TABEL I

Inventaris van het aantal onbebouwde kadastrale percelen binnen de woongebieden van de gewestplannen

Provincie	Effectieve woongebieden			Woongebieden met landelijk karakter			Woonparkgebied		Woonuitbreidingsgebied	
	Gelegen aan een weg	Ingesloten percelen		Gelegen aan een weg	Ingesloten percelen		Aantal percelen	Oppervlakte ha	Aantal percelen	Oppervlakte ha
		Aantal	Oppervlakte ha		Aantal	Oppervlakte ha				
Antwerpen	72.513	22.440	3.575	14.203	1.826	294	6.781	2.215	12.151	4.964
Limburg	37.469	12.207	1.638	28.027	7.172	904	656	198	12.721	3.925
Oost-Vlaanderen	44.387	17.591	2.856	20.997	3.979	474	2.044	506	17.385	6.105
Vlaams-Brabant	52.518	14.299	1.904	32.842	5.300	679	11.309	1.992	12.586	3.998
West-Vlaanderen	40.536	12.071	2.570	6.874	1.445	220	1.039	363	8.515	3.673
Vlaanderen	247.423	78.608	12.543	102.943	19.722	2.571	21.829	5.274	63.358	22.665

TABEL II

Aantal potentiële bouwpercelen binnen de woongebieden van de gewestplannen in de hypothese dat alle onbebouwde kadastrale percelen bebouwd worden met woningen

Provincie	Woongebied		Woongebied met landelijk karakter		Woonpark	WUB	Totaal	
	hypothese		hypothese				hypothese	
	I	II	I	II			I	II
Antwerpen	124.682	168.800	13.809	21.487	8.860	73.852	221.197	272.993
Limburg	72.740	91.132	24.897	41.710	790	63.288	161.715	196.920
Oost-Vlaanderen	89.120	114.792	16.408	28.972	2.024	81.959	189.511	227.747
Vlaams-Brabant	69.932	104.254	27.142	47.461	7.967	56.727	161.778	216.420
West-Vlaanderen	85.811	109.302	6.494	10.512	1.454	52.603	146.362	173.872
Vlaanderen	442.285	588.276	88.750	150.142	21.095	328.433	880.563	1.087.952

**Vraag nr. 101
van 5 mei 1983
van de heer T. KELCHTERMANS**

Opslagplaatsen voor gier en/of aal — Bouwvergunning

Gaarne vernam ik van de geachte Minister of een bouwvergunning vereist is voor opslagplaatsen voor gier en/of aal en in voorkomend geval onder welke voorwaarden. Aan welke bouwvoorschriften dient een dergelijke aalput te beantwoorden?

Antwoord

De werken en handelingen die onderworpen zijn aan een bouwvergunning staan vermeld in paragraaf één van artikel 44 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de stedenbouw en de ruimtelijke ordening. Hierin staan de opslagplaatsen voor gier of aal niet uitdrukkelijk vermeld. Indien het opslaan van deze produkten echter gebeurt in een bouwwerk in de zin van een constructie, is uiteraard voor dit bouwwerk wel vergunning nodig. Eveneens is bouwvergunning nodig wanneer het reliëf van de bodem door deze opslag merkbaar wordt gewijzigd.

Mocht het opslaan van gier en aal gebeuren zonder dat een constructie in de zin van voormeld artikel 44 vereist is, dan beschikt de gemeente, op grond van artikel 44, § 2 van dezelfde wet, over de mogelijkheid om via een gemeentelijk bouwreglement dit soort van „handelingen” bouwvergunningplichtig te maken en in dat kader de voorwaarden op te leggen die zij wenselijk acht.

Tenslotte, op grond van punt B.5 van de lijst en indeling van de gevaarlijke, ongezonde of hinderlijke inrichtingen, (Hoofdstuk II van het Algemeen Reglement voor de bescherming van de arbeid), is een exploitatievergunning vereist voor opslagplaatsen in het groot van meststoffen of mest.

**Vraag nr. 104
van 5 mei 1983
van de heer H. SUYKERBUYK**

Kalmthoutse Heide — Aankoop van gebouw ten dienste van het beheer

De Kalmthoutse Heide is één van Vlaanderens grootste natuurreservaten. De aankoop van een woning in

het reservaat is reeds lang in bespreking en zou functioneel voor het beheer van het reservaat heel wat betekenen.

Dit project is, gelet op het kwalitatieve en kwantitatieve belang van het natuurreservaat van Kalmthout, verre van een luxe. Integendeel, als bijdrage tot een goed beheer zou het zijn geld waard zijn.

Mag ik de geachte Minister vragen hoever het staat met deze aankoop.

Antwoord

Ik heb de eer aan het geachte lid te laten weten dat mijn diensten sinds jaren op zoek zijn naar een geschikte plaats om een bezoekerscentrum met een erbijhorende boswachterswoning op te richten ten behoeve van het Staatsnatuurreservaat Kalmthoutse Heide.

De opgave van alle inspanningen, voorstellen, onderzoeken, ramingen, adviezen, diverse **inplantings** plaatsen, onderhandelingen met eigenaars, die tot nog toe zonder enig succes werden ondernomen, zou het kader van dit antwoord ver te buiten gaan.

Onlangs nog werden herhaalde pogingen ondernomen om liefst twee en desnoods één eigendom te kunnen aankopen gelegen ter plaatse „De Oase”.

Het Aankoopcomité van onroerende goederen heeft dienaangaande alle mogelijke onderhandelingen gevoerd.

De eisen door de eigenaars gesteld zijn evenwel buitensporig hoog en zouden hun weerslag hebben op alle verdere grondverwervingen in de streek. Een gerechtelijke onteigening moet om dezelfde redenen uitgesloten worden.

J. BUCHMANN GEMEENSCHAPS MINISTER VAN HUISVESTING

Vraag nr. 33 van 29 april 1983 van de heer L. DHOORE

Gewijzigde bouwpremiereglementering voor mijnwerkers — Inkomensvoorwaarden

In het verleden werd een gehele bouwpremie toegekend, ingeval het samengevoegde inkomen van de aanvrager en van zijn echtgenote een bepaald vastgelegd bedrag niet overschreed. Indien dit bedrag wel overschreden werd, kon naargelang het inkomen, hetzij een degressieve premie, hetzij geen premie toegekend worden.

Voor mijnwerkers verviel echter de voorwaarden m.b.t. het inkomen, zodat zij steeds voor een volledige premie in aanmerking kwamen; hetzelfde gold trouwens eveneens voor bemanningen van Belgische vissersvaartuigen en dit ingevolge de aard en het belang van hun beroep voor 's lands economie.

Ingevolge het besluit van de Vlaamse Executieve van 3 1.3.1983 werd het toegelaten maximum inkomen opgetrokken tot 1.500.000 F; en werd er nog slechts één premiebedrag toegekend, nl. 120.000 F. **Terzelf-**

dertijd werden de afwijkingen van de inkomensvoorwaarden voorzien ten gunste van mijnwerkers (en van zeevissers) opgeheven. Gezien de mijnwerkersinkomens t.o.v. de gestelde grens heel wat bescheidener zijn, stelde dit als dusdanig niet direct een probleem. Het recenter besluit van de Vlaamse Executieve (dd. 16.3.1983) voert nu echter opnieuw de degressieve premie in, evenwel zonder dat er sprake is van een afwijking van de inkomensvoorwaarden voor mijnwerkers. Dit betekent een belangrijke bijkomende inlevering voor bouwlustige mijnwerkers die kan oplopen tot 130.000 F te vermeerderen met 20% per kind ten laste.

Kan de geachte Minister mij meedelen hoe hij nog vóór 1 april, zoniet met terugwerkende kracht tot 1 april, genoemd nadeel voor de mijnwerkers zal verwerken.

Antwoord

Gevolggend aan zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen :

Na de invoering op 26 december 1960 van de inkomensvoorwaarde in het kader van de bouwpremiereglementering (KB van 12 december 1960) werd vastgesteld dat die voorwaarde in zekere mate diende te worden versoepeld om bepaalde anomalieën weg te werken.

Er werd immers vastgesteld dat schier alle mijnwerkers omwille van hun inkomen het voordeel van de bouwpremie verloren.

Dientengevolge werden bij het KB van 28 februari 1961 bepaalde aanpassingen inzake de inkomensvoorwaarde doorgevoerd waarbij o.m. de mijnwerkers vrijgesteld werden van die voorwaarde. De mijnwerkers konden dus steeds bijaldien ze aan alle andere voorwaarden voldeden, aanspraak maken op de gehele bouwpremie. Nadien werd die vrijstelling uitgebreid tot de bemanning van Belgische vissersvaartuigen. Deze bleef aldus behouden tot 30 april 1982.

Er dient verder te worden aangestipt dat de mijnwerkers bij toepassing van het Regentsbesluit van 13 december 1945 reeds een rentevermindering op een lening afgesloten bij een erkende instelling voor de bouw, koop of verbouwing van een woning kunnen verkrijgen.

Dit voordeel bestaat erin dat de mijnwerker maar een rente moet betalen die vermindert van 2,5% tot 0,5% naargelang van het aantal dienstjaren in de mijn. Het gedeelte van de rentelast boven de geciteerde rentevoeten wordt door het Vlaamse Gewest ten laste genomen.

Oorspronkelijk bleef de toegestane rentevermindering bescheiden omdat de uitgeleende bedragen en de aangerekende rentevoeten geen hoog peil bereikten.

Intussen zijn echter de bedragen van de leningen en de rentevoeten aanzienlijk gestegen zodat de tussenkomsten vanwege het Vlaamse Gewest pijlsnel de hoogte zijn ingegaan.

De mijnwerker komt derhalve een globaal voordeel dat sedert geruime tijd het gehele bouwpremiebedrag meerder malen overtreft.

Nadat vanaf 1 mei 1982 het bouwpremiebedrag eenvormig op 120.000 F werd gebracht werden op 1 april 1983 o.a. opnieuw **flucterende** bouwpremiebedragen ingevoerd die dalen naarmate het inkomen van de aanvragers stijgt. Hierdoor heeft men een grotere stimulant en hulp willen inbouwen voor de aanvragers met een meer bescheiden inkomen.

Aangezien de mijnwerkers reeds van het bovengenoemde buitengewone voordeel van de rentevermindering genieten, leek het niet meer aangewezen hun bovendien nog vrij te stellen van de inkomensvoordeel in het kader van de bouwpremiereglementering.

Volgens ingewonnen informatie bedraagt het netto belastbaar inkomen van de mijnwerker alleen over 1981 — dit inkomen komt in aanmerking voor een in 1983 ingediende bouwpremieaanvraag — trouwens gemiddeld 550.000 F voor een bovengrondse mijnwerker en 600.000 F voor een ondergrondse mijnwerker.

Met een dergelijk gemiddeld inkomen vallen m.i. de meeste mijnwerkers in de eerste degressieve schijf die toch nog 200.000 F belooft.

Aangezien het maximum inkomen tot, het bekomen van de laatste degressieve schijf (120.000 F) nog altijd 1.250.000 F bedraagt, kan er worden aangenomen dat geen mijnwerker van het voordeel van de bouwpremie verstoken blijft.

Een wijziging van de bouwpremiereglementering lijkt derhalve om de bovengenoemde redenen op dit ogenblik niet aangewezen.

Vraag nr. 37
van 5 mei 1983
van de heer T. KELCHTERMANS

Huisvestingscode — Verbeteringspremie

Artikel 96 van de huisvestingscode voorziet de mogelijkheid om toelagen te verlenen „voor de verbetering, de uitrusting of de verbouwing van functioneel onaangepaste woningen“. Tot op heden kennen wij enkel de saneringspremie, maar hiervoor dient de woning voorafgaandelijk ongezond bevonden te worden. Nochtans zou ons inziens het toekennen van een verbeteringspremie voor functioneel onaangepaste woningen in regio's met een relatief jong woningbestand een doelmatige bijdrage kunnen betekenen voor de bevordering van de werkgelegenheid.

Derhalve vernam ik gaarne van de geachte Minister :

1. of de mogelijkheid van het invoeren van een dergelijke premie reeds onderzocht werd door zijn diensten en in voorkomend geval met welk resultaat, zo neen, om welke redenen;
2. of er op zijn departement plannen bestaan om de mogelijkheden die artikel 96 voorziet optimaal te operationaliseren.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid, in antwoord op zijn vraag, mede te delen dat artikel 96 van de Huisves-

tingscode inderdaad de wettelijke basis bevat voor het instellen van een verbeteringspremie voor de verbetering van functioneel onaangepaste woningen.

Om hierna volgende redenen werd bedoelde premie nog niet tot stand gebracht.

Met het oog op het relancebeleid in de bouwnijverheid werd mijns inziens terecht in eerste instantie prioriteit verleend aan de aanpassing en de verbetering van het bouwpremiestelsel ter bevordering van de nieuwbouw door de besluiten van de Vlaamse Executieve van 31 maart 1982 en 16 maart 1983.

Anderzijds is het mij niet ontgaan dat er volgens de peilingsenquête van het Nationaal Instituut voor de Huisvesting naar de kwaliteit van de woningen, uitgevoerd in de periode 1971-1972 nog $\pm 24\%$ ongezond verbeterbare woningen waren in het Vlaamse Gewest.

Daar de peilingsenquête slechts om de 10 jaar gebeurt, kan ik u spijtig genoeg geen recentere cijfers meedelen.

Zonder het uitvoeren van de nodige saneringswerken zullen vele dezer woningen onvermijdelijk afglijden naar de groep van de ongezond- niet-verbeterbare woningen, hetgeen voor alles in de mate van het mogelijke moet worden tegengegaan.

Daarom werd dan ook verleden jaar getracht de stimulerende effecten van de saneringspremie te verhogen met het besluit van de Vlaamse Executieve van 28 april 1982.

Ik heb gemeend aan beide voormelde sectoren voorrang te moeten verlenen.

Dit sluit evenwel niet uit dat ik in het kader van het geleidelijk te realiseren algemeen huisvestingsbeleid en binnen de perken van de budgettaire beschikbare kredieten de mogelijkheid zal overwegen om ook passende maatregelen te nemen op het stuk van de verbetering door particulieren van functioneel onaangepaste woningen.

R. DE WULF
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN GEZONDHEIDSBELEID

Vraag nr. 30
van 1 april 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Leucemie en orgaankankers — Vaststelling bij kinderen

Er bereiken mij berichten als zou het aantal kankergevallen bij kinderen onrustwekkend toenemen. Vooral leucemie en bepaalde orgaankankers zouden steeds meer de aandacht opeisen van de medici.

Kan de geachte Minister mij zeggen.

1. Of deze berichten juist zijn?
2. In bevestigend geval, is voor de toename van deze kwalen een oorzaak bekend?
3. Bij hoeveel kinderen beneden de 18 jaar de laatste 5 jaar kanker werd vastgesteld?

4. Wat van overheidswege wordt gedaan om de eventuele opgang van deze ernstige kwalen te stuiten (b.v. een ruimere voorlichting inzake een meer gezonde leef- en voedingswijze)?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid op de door hem gestelde vragen de volgende gegevens mee te delen

1. Uit de cijfergegevens waarover men beschikt op basis van de overlijdensaangifte, kan men geen toename vaststellen van het aantal kankergevallen bij kinderen. Wel is het geweten dat de meeste kankergevallen die bij kinderen voorkomen leucemiegevallen zijn.
2. Nihil.
3. Wegens de omvang worden de tabellen van kankersterfte per leeftijdsgroep en per geslacht in absolute cijfers en in ‰ vanaf 1954 tot en met 1981 rechtstreeks aan het geachte lid toegestuurd.
4. Meerder instanties leveren belangrijke inspanningen — mede dank zij betoelaging door de overheid — om tot een gezondere leef- en voedingswijze te komen. Te vermelden valt o.a. de anti-rookcampagnes; de brochures rond de voeding; voordrachten over gezonde voeding.

J. LENSSENS GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEF- MILIEU, WATERBELEID EN ONDERWIJS

Vraag nr. 98 van 29 maart 1983 van de heer F. GEYSELINGS

Halle — Stortplaats langsheen de Arenbergstraat

Er wordt mij ter kennis gebracht dat te Halle (Brabant) langsheen de Arenbergstraat een vuilnisbelt wordt geëxploiteerd. Op deze belt zouden de klassieke afvalstoffen, zoals: etensresten, glas- en plasticverpakking, papier, e.a. gestort worden.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Bestaat er een wettige exploitatievergunning om afval te storten op het terrein langsheen de Arenbergstraat te Halle?
2. In bevestigend geval, sinds wanneer en hoelang is deze vergunning geldig?
3. In ontkennend geval, welke maatregelen zullen getroffen worden om het storten van afval te doen ophouden.
4. Heeft de exploitant voldaan aan de meldingsplicht die vervat is in het besluit van de Vlaamse Regering van 2 1.4.1982 en in het ministerieel besluit van 28.9.1982?
5. Mogen op het terrein, buiten de klassieke huishoudelijke afval, andere stoffen (grond, steenslag, enz.) gestort worden? Zo ja, graag nummer en datum van de vergunning en de aard van deze stoffen.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag dd. 29.3.1983 kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

1. Voor de zandwinningsput, gelegen langs de Arenbergstraat te Essenbeek-Halle werden 3 vergunningen afgeleverd, waarvan nog 1 geldig is.

Het betreft een vergunning voor het uitbaten van een zandgroeve met opvolverplichting.

- 2 en 3. Deze vergunning werd afgeleverd op 6.10.1966 voor onbepaalde duur (ref. **42302/29870**).

In het raam van het decreet dd. 2.7.1981 betreffende het beheer van afvalstoffen, dient de exploitant een nieuwe vergunningsaanvraag in te dienen vóór 15 mei 1983, krachtens het besluit van de Vlaamse Executieve dd. 2 1.4.1982 houdende nadere regelen voor het aanvragen, verlenen, weigeren, vervallen en intrekken van een vergunning voor de verwijdering van afvalstoffen.

4. Het besluit van de Vlaamse Executieve dd. 21.4.1982, houdende nadere regelen omtrent de melding en de afgifte van afvalstoffen bepaalt in hoofdstuk 1 — artikel 1 dat de meldingsplicht wordt opgelegd aan de voortbrengers van afvalstoffen m.a.w. de exploitant van een stortplaats is niet meldingsplichtig.
5. In de voornoemde afgeleverde vergunning dd. 6.10.1966 werd volgend artikel ingelast m.b.t. het materiaal waarmede mag worden opgevuld en genivelleerd:

„De bovenlaag van de genivelleerde oppervlakte zal tot op een diepte van 1,50 m geen materiaal bevatten dat een normale plantengroei uitsluit.”

Aangezien de begripsomschrijving van wat er mag gestort worden, zeer vaag is, kan hier moeilijk streng worden opgetreden. Nochtans werd door de dienst toezicht van OVAM een procedure geopend om het perceel te saneren.

Op 3 1.3.1983 werd door de exploitant met de saneringswerken gestart.

Ik kan het geachte lid verzekeren, dat deze zaak van nabij wordt gevolgd.

Vraag nr. 99 van 25 maart 1983 van de heer J. GABRIELS

SV-Intercompost — Investering

De werking van de SV Intercompost blijft een moeilijke zaak. Ik heb onlangs vernomen dat men een extra krediet via de OVAM wil investeren in het verhogen van het rendement van de SV Intercompost. Blijkbaar hebben de tot nu toe uitgevoerde investeringen geen resultaat opgeleverd.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen of het inderdaad juist is dat ongeveer 50% van het aangevoerde huisvuil afgevoerd wordt naar grindgaten in het Maasland.

Het zou logischer zijn om de regio die bij Intercompost SV is aangesloten, onder te brengen bij de werking van de Intercommunale Vereniging voor Afvalverwijdering en Verwerking Vaste Afvalstoffen indien zou blijken dat er geen hoger rendement te verwachten is van de SV Intercompost.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen.

- a. Of het inderdaad juist is dat de SV Intercompost een krediet van 150 miljoen zal ontvangen?
- b. Op basis van welke studie is tot deze beslissing overgegaan? Mag ik ter zake de nodige informatie ontvangen?
- c. Is het inderdaad juist dat blijkens een studie van het SCK te Mol in de regio van Intercompost voldoende terreinen aanwezig zijn om tot storten van huisvuil over te gaan? (bedoeld is de studie optimalisatie van georganiseerde afvalverwerking in de provincie Limburg — 1976).
- d. Mag ik tot slot de Minister verzoeken mij de jaarverslagen van de SV Intercompost over 1980 en 1981 toe te sturen?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag van 25 maart 1983, kan ik het geachte lid medelen wat volgt.

1. Het is juist dat er vooruitzichten bestaan om de verouderde installatie aan te passen en dit om de eerder gedane investeringen ten volle te benutten. De werken kunnen genieten van de subsidie van 60 %, op grond van het koninklijk besluit van 23 juli 1981.
2. De OVAM heeft een technische studie verricht over de bestaande installatie. Aan de hand hiervan wordt nu door deze dienst een ontwerp opgemaakt om deze installatie aan te passen en te moderniseren.
3. De gegevens uit de studie van SCK zijn achterhaald en voorbijgestreefd.
In Regio 1 is er op dit ogenblik geen geschikte stortmogelijkheid; op dit ogenblik wordt het niet-composteerbare afgevoerd naar REMO te Houthalen.
De bewering, als zou 50% van het aangevoerde huisvuil van Intercompost naar de grindgaten in het Maasland afgevoerd worden, is dus onjuist.
Er dient eveneens opgemerkt dat in het Maasland zelf praktisch geen stortmogelijkheid meer is.
4. Het jaarverslag van 1981 van Intercompost CV zal u per post overgemaakt worden.

Vraag nr. 100 van 30 maart 1983 van de heer J. GABRIELS

Ontwerp van decreet betreffende de instelling van milieuheffing op vaste afvalstoffen

Vanuit de sector voedingsindustrie bereiken mij alarmerende berichten inzake het invoeren van een decreet betreffende de instelling van milieuheffing op

vaste afvalstoffen. Voor sommige bedrijven zou de invoering van dit decreet een jaarlijkse meeruitgave kunnen betekenen van 30 à 40 miljoen. Ongetwijfeld is het bekend dat in de voedingssector een hevige concurrentie bestaat met het buitenland. Bovendien betreft het hier vaak bedrijven die van beperkte omvang zijn en die nogal concurrentie ervaren vanuit omliggende landen waar de overheid via allerlei maatregelen de voedingsindustrie op allerlei wijzen ondersteunt.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen.

- a. Op welke termijn hoopt de Minister dit decreet in te voeren?
- b. Op welke basis van welke studies is men tot dit decreet gekomen?
- c. Op welke wijze denkt de Minister dat de voedingssector hierdoor verder kan blijven concurreren met andere buitenlandse bedrijven?
- d. In hoeverre is er reeds overleg geweest met de vertegenwoordigers van de voedingssector?
- e. In hoeverre is er in het buitenland en met name de omringende landen inderdaad sprake van heffing van dit soort belastingen?
- f. In hoeverre wordt de mogelijkheid onderzocht om bij gebruik van plastic aan te sporen tot milieuvriendelijk gebruik van plastic?

In hoeverre onderzoekt men de mogelijkheden om wegwerpglas te vervangen door invoering van statiegeld?

Antwoord

Het principe van de milieuheffingen op afvalstoffen wordt ingesteld door artikel 47 van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen.

Met het Vlaams Economisch Verbond als overkoepelend orgaan voor het Vlaamse bedrijfsleven is ter zake overleg gepleegd.

Ik dien u echter mee te delen dat volgens de geploegenheden, ontwerpen met fiscale inslag en wets- of decreetontwerpen niet aan een consultatieprocedure worden onderworpen. Het behoort tot de prerogatieven van de Vlaamse Executieve en de Vlaamse Raad, als eersten kennis te nemen van een ontwerp van decreet.

Over enkele weken zal een definitieve tekst worden ingediend bij de Vlaamse Executieve, waarna hij voor advies naar de Raad van State zal worden gestuurd. Naderhand komt het voor behandeling naar de Vlaamse Raad.

Allerhande onderzoeken en studies fungeren in deze materie als basismateriaal :

- R & D-Studies van de EEG.
- OESO-rapporten.
- R & D-programma van het Wetenschapsbeleid.
- Binnen- en buitenlandse publikaties.
- Een waaier van onderzoek op het niveau van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest.

Een vergelijking met enkele systemen in de ons omringende landen is niet altijd even eenvoudig. Meestal

zijn er heffingen geïnstalleerd op regionaal vlak en ingepast in bestaande fiscale systemen. In sommige EG-landen bestaan de milieuheffingen reeds effectief, niet alleen voor vergunninghouders maar ook op producten.

In het raam van de selectieve inzameling, de recuperatie en de recyclage, worden de door u gestipuleerde mogelijkheden onderzocht.

Vraag nr. 104
van 30 maart 1983
van de heer J. GABRIELS

*VZ W-Brandweerinformatiecentrum Gevaarlijk Stof-
fen te Geel — Computercentrum*

In Geel werd door de Brandweer Geel, de Katholieke Industriële Hogeschool aldaar en de Faculteit van de Toegepaste Wetenschappen KUL, een computer informatie centrum opgezet voor gevaarlijke stoffen. In alle artikelen ter zake valt mij op dat de overheid ter zake zeer aarzelend is t.o.v. dit initiatief dat door middel van tien BTK'ers is opgezet.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen.

1. In hoeverre is er reeds officieel overleg met dit initiatief om dit in te schakelen bij die diensten die er alle belang bij kunnen hebben hiervan gebruik te maken?
2. In hoeverre zal men de mogelijkheid onderzoeken dit project ook in het buitenland te „verkoop-
pen“?
3. Beschikt de overheid eveneens over deze faciliteiten om 60.000 merknamen van gevaarlijke stoffen onmiddellijk te determineren en de nodige richtlijnen te verschaffen over deze gevaarlijke stoffen?
4. Heeft u reeds overleg gehad met de Minister van Binnenlandse Zaken om deze dienst operationeel te maken naar gemeentebesturen, havenbesturen, brandweerdiensten enz. ?
5. Op welke wijze denkt u ter zake de nodige stappen te ondernemen?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Het project in verband met gevaarlijke stoffen, dat was opgezet door het gemeentebestuur van Geel, het Hoger instituut der Kempen en de Katholieke Universiteit te Leuven, wordt sinds verleden jaar beheerd door de vzw „Brandweerinformatiecentrum Gevaarlijke Stoffen“ (BIG) te Geel.

In haar vergadering van 30 juli 1982 besliste de Vlaamse Executieve, op mijn voorstel, een eenmalige toelage van 2.500.000 F aan deze vereniging toe te kennen.

Deze toelage had tot doel dit waardevolle project in stand te houden tot dat een meer organieke regeling kan uitgewerkt worden.

Door de verenigingen zijn onderhandelingen begonnen over de integratie van bedoeld project in het nationale informatica-programma van de hulpdiensten (civiele bescherming, brandweerdiensten, 900) waar het thuishoort en dat afhangt van het Ministerie van Binnenlandse Zaken. Ik pleeg ter zake overleg met de bevoegde Minister.

Over de verdere intenties van de Minister van Binnenlandse Zaken kan het geachte lid, zich best tot de bevoegde Minister wenden.

De vereniging heeft zelf voorgenomen eventueel buitenlandse contracten af te sluiten.

Het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie te Brussel beschikt over een uitgebreid gecomputeriseerd informatie-systeem over gevaarlijk scheikundige stoffen.

Vraag nr. 108
van 1 april 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Gevaarlijke, ongezonde of hinderlijke bedrijven — Exploitatievergunning

De exploitatie van een ingedeelde inrichting is slechts toegelaten als de exploitant gedekt is door een geldige vergunning. Indien de aanvraag tot vernieuwing van de vergunning niet tijdig ingediend wordt en de vergunning vervallen is alvorens er een nieuwe vergunning verleend wordt, loopt de exploitant het gevaar dat zijn inrichting gesloten wordt of een proces-verbaal van overtreding te zijnen laste wordt opgesteld.

Uit de bijgevoegde briefwisseling blijkt dat deze voorschriften met voeten worden getreden (vergunning vervallen sinds 1967). Daarbij dient gezegd dat het gemeld feit geen alleenstaand geval is.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. In toepassing van het ARAB heeft de burgemeester de plicht zich ervan te vergewissen of de in bedrijf gestelde inrichtingen een geldige vergunning bezitten.

Kan in het huidige geval van een grove nalatigheid gesproken worden of ligt hier een andere (bewuste) reden aan de basis van het niet hernieuwen van de exploitatievergunning?

Wordt door de bevoegde dienst(en) het vereiste onderzoek ingesteld?

Graag de uitslag.

2. De diensten van de Technische Arbeidsinspectie van het Mijnwezen en van de Gezondheidsinspectie oefenen hierover voorlopig toezicht uit in afwachting van meer armslag van de Vlaamse Executieve.

Waren voormelde diensten voorheen ook reeds belast met dit toezicht?

Zo ja, hoe wordt zulke toestand uitgelegd of goed-gepraat?

Werden de nodige sancties getroffen en zo niet wat belet zulks te doen?

3. Aangezien de Minister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs ook de vergunningen onder zijn bevoegdheid heeft, wens ik van hem te vernemen welke maatregelen hij voorziet om in de toekomst zulke wantoestanden uit te schakelen?

Antwoord

Hierbij vindt het geachte lid de antwoorden op de gestelde vragen.

- 1 en 2. Sommige gemeentebesturen besteden bijzondere aandacht aan de vervaldatum van de vergunningen die verleend werden in het kader van de als gevaarlijk, ongezond of hinderlijk ingedeelde inrichtingen en verwittigen daarvan de inrichting te gepasten tijde. Andere gemeentebesturen doen dit niet. De ambtenaren van de Administratie van de Arbeidsveiligheid, van het Mijnwezen en van de Gezondheidsinspectie houden eveneens toezicht inzake de vergunningsplicht, maar zij zijn niet talrijk genoeg om alle als gevaarlijk, ongezond of hinderlijk ingedeelde inrichtingen of alle inrichtingen waar personeel tewerkgesteld wordt om het jaar of zelfs om de 10 jaar te bezoeken. De laatste jaren komt het evenwel ook meer regelmatig voor dat deze diensten de inrichtingen verwittigen als de vergunningstermijn op zijn einde loopt.

Naar mijn mening kan men hier niet spreken van een grove nalatigheid noch van een andere (bewuste) reden die aan de basis zou kunnen liggen van het niet tijdig vernieuwen van de exploitatievergunning.

De nalatigheid ligt bij de exploitant die in de eerste plaats verantwoordelijk is voor de naleving van de reglementaire bepalingen die op zijn inrichting toepasselijk zijn.

3. Zoals ik reeds mededeelde op de mondelinge vraag nr. 43 van het geachte lid, bij mijn antwoord in de Vlaamse Raad op 21 maart 1983, werd op 3 februari 1983 door de Vlaamse Executieve een ontwerp-besluit goedgekeurd waarbij voor het Vlaamse Gewest een nieuw algemeen reglement op de als gevaarlijk, ongezond of hinderlijk ingedeelde inrichtingen toepasselijk zal worden gemaakt.

In hoeverre het toezicht dan met meer strengheid en met een grotere regelmatigheid zal kunnen geschieden, zal afhangen van de middelen die men ter beschikking van dit toezicht zal willen stellen.

Ik betwijfel of men in dit bijzonder geval van een wantoestand kan spreken daar naar ik verneem van de thans bevoegde dienst van de Technische Inspectie, werd deze inrichting geëxploiteerd zonder klachten van de geburen en zonder meldenswaardige ongevallen, zonet zou men de overtreding reeds lang hebben vastgesteld.

Tenslotte kan ik het geachte lid melden dat de uitbaters van de bewuste inrichting een exploitatievergunningsaanvraag hebben ingediend voor een door hen voorgenomen verplaatsing van het bedrijf.

Vraag nr. 109 van 1 april 1983 van de heer F. GEYSELINGS

Stort te Nieuwerkerken — Sluiting

Er dient toegegeven dat de Vlaamse Executieve de laatste tijd lofwaardige pogingen doet om enerzijds de afvalverwijdering aan strengere voorwaarden te onderwerpen en anderzijds zoveel mogelijk ingrijpt daar waar het probleem ernstige gevolgen begint aan te nemen.

Niet altijd en overal worden in deze wereld van verraag, onbegrip en bij gebrek aan zelfrespect deze inspanningen op de juiste waarde beoordeeld. Moeilijker wordt het te blijven geloven in het gevoerd beleid, wanneer berichten worden verspreid waaruit blijkt dat het desbetreffend beleidsorgaan verwarrende dingen doet.

Een voorbeeld is de heropening van het stort te Nieuwerkerken (Limburg) waarrond een zekere verbazing heerst ingevolge het optreden van OVAM.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Is het juist dat OVAM het stort te Nieuwerkerken zonder enige waarschuwing aan de lokale overheid (of exploitant) heeft gesloten?
2. Wat is de preciese reden van de OVAM geweest om tot de sluiting van de plaatselijke vuilnisbelt over te gaan? Was het de bedoeling dit stort definitief te sluiten of was het slechts een tijdelijke maatregel?
3. Op grond van welke feiten of wetten werd op 24/3/1983 het recent gesloten stort heropend?
4. Wie is de exploitant van dit stort en werd hieraan een wettelijke vergunning afgeleverd? Graag begin- en einddatum van de uitbatingvergunning?
5. Werd in het verleden de exploitatievergunning steeds nageleefd en welke stoffen mogen er gestort worden?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag dd. 1/4/1983 kan ik het geachte lid medelen wat volgt.

1. Het gemeentebestuur van Nieuwerkerken, exploitant van het stortterrein, werd op 10 maart 1983 door de toezichthoudende ambtenaar een laatste maal gewaarschuwd dat hij de stortplaats zou sluiten indien aan de bestaande toestand niet onmiddellijk een einde zou gesteld worden.
2. Gezien door het gemeentebestuur van Nieuwerkerken geen enkel gevolg werd gegeven aan diverse en menigvuldige schriftelijke en mondelinge opmerkingen van de toezichthoudende ambtenaar noch aan de meerdere aangetekende brieven die er steeds toe strekken de vergunningsvoorwaarden te doen naleven, werd op 7 maart 1983 een PV van vaststelling opgesteld. Omdat op 17 maart 1983 de toestand nog ernstiger was geworden, werd door de toezichthoudende ambtenaar in toepassing van artikel 5, laatste lid van het besluit van de Vlaamse Executieve dd. 21 april 1982, houdende aandui-

ding van de ambtenaren belast met het toezicht op de uitvoering van het decreet dd. 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen en de uitvoeringsbesluiten ervan, bij PV nr. 83/AL/02 de stortplaats verzegeld.

3. Op 24 maart 1983 nam de toezichthoudende ambtenaar een document in ontvangst waarbij de burgemeester van Nieuwerkerken de voorwaarden tot sanering van het stortterrein aanvaardde. De saneringswerken strekken ertoe de stortplaats in overeenstemming te brengen met de exploitatievoorwaarden zoals deze op 28 september 1972 door de bestendige deputatie van Limburg werden opgelegd.
4. De vergunning tot het exploiteren van een stortplaats werd op 28 september 1972 voor een periode van 30 jaar door de bestendige deputatie van Limburg afgegeven aan het gemeentebestuur van Nieuwerkerken, die de exploitatie verzekert.
5. De afgeleverde vergunning heeft betrekking op het storten van huisvuil. Reeds op 28 april 1982 werd de burgemeester van Nieuwerkerken door de toezichthoudende ambtenaar erop gewezen dat aan de exploitatievoorwaarden zoals vermeld in de vergunning werd voldaan.

Vraag nr. 111
van 18 april 1983
van de heer O. VAN DEN BROECK

Gemeente Serskamp — Aanleg van stortplaats

Zoals blijkt uit de geschreven pers, zou er een ernstige aanslag gepleegd zijn op het leefmilieu in de gemeente Serskamp. Daar werden in een gebied van „maatschappelijk waardevol belang”, bomen geveld en een stortplaats aangelegd.

Zou ik van de geachte Minister mogen vernemen, of de betrokken overheid, in dit geval de gemeente, hiertoe vergunning had verleend en/of het aanleggen van een dergelijke stortplaats wel mag?

Zo neen, welke passende maatregelen denkt de geachte Minister in deze aangelegenheid te treffen?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag dd. 30/31/1983 kan ik het geachte lid meedelen wat volgt.

In een gebied van „maatschappelijk waardevol belang” in de gemeente Serskamp werden inderdaad bomen geveld en werd een stortplaats voor bouwafval aangelegd. Het gaat hier om 2 overtredingen, nl. vellen van bomen en reliëfwijziging met bouwafval zonder vergunning, waarvoor op 11/2/1983 door de gemeentelijke politie van Wichelen het PV nr. 165 werd opgesteld.

De betrokken eigenaar vroeg hieromtrent een regulatie aan in functie van de Stedebouw-Wetgeving welke door het college van burgemeester en schepenen werd geweigerd na ongunstig advies van Stedebouw.

Het vellen van bomen valt echter niet onder de bevoegdheid van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest OVAM.

In het Kader van het ARAB was het deponeren van inerte afval geen vergunningsplichtige activiteit. Sedert het decreet dd. 2/7/1981 betreffende het beheer van afvalstoffen dient nochtans een vergunning verkregen voor voornoemde activiteit.

De overgangperiode voorziet dat er vóór 15 mei 1983 een vergunningsaanvraag dient ingediend, in het kader van het besluit van de Vlaamse Executieve dd. 21/4/1983, houdende nadere regelen voor het aanvragen, verlenen, weigeren, vervallen en intrekken van een vergunning.

Indien geen vergunningsaanvraag is ingediend vóór 15 mei 1983, zal de dienst toezicht de nodige maatregelen treffen en aan de dan illegale stortactiviteit een einde stellen.

Vraag nr. 112
van 18 april 1983
van de heer O. VAN DEN BROECK

Land van Waas — Problemen met huis- en bedrijfsafval

Het storten en verwerken van afval blijkt in Vlaanderen nog steeds een teer punt te zijn. Zo kunnen we vaststellen dat het land van Waas nog steeds heel wat moeilijkheden ondervindt om zijn huis- of bedrijfsafval kwijt te raken.

Dit schijnt zijn oorzaak te vinden in:

- a. het feit dat de bestendige deputatie maar tot geen beslissing schijnt te kunnen komen over het in gebruik nemen als stortgrond van de kleiputten te Tielrode en
- b. het feit dat het gebruik van de particuliere waterput naast de E-3 te Waasmunster op nogal wat bezwaren schijnt te stuiten.

Het zou mij dan ook ten zeerste verheugen indien ik van de geachte Minister zou kunnen vernemen.

1. Welke oplossing hij aan dit probleem denkt voor te behouden?
2. Waarom het oordeel van de bestendige deputatie zo lang uitblijft?
3. Welke bezwaren toch zo belangrijk zijn om het gebruik van de E-3 waterput te verbieden en dus bijgevolg het sluikstorten in de hand te werken?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag dd. 30.3.1983 kan ik het geachte lid meedelen wat volgt:

Aangaande de vergunningsaanvraag voor het storten van afval in de kleiputten te Tielrode zal door OVAM advies verleend worden van zodra de vergunning via het nieuwe systeem (cfr. decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen) zal aangevraagd zijn.

Om redenen van technische aard alsook om redenen van alternatieve bestemmingen, kan de E3 waterput

te Waasmunster niet als stortplaats aangewend worden.

In overleg met de intercommunale werd te Kemzeke een terrein voorzien om als stortplaats ingericht te worden (storten in ophoging).

Eerstdaags zal daartoe een vergunningsaanvraag ingediend worden.

Vraag nr. 114
van 18 april 1983
van de heer L. VANVELTHOVEN

Vlaamse Gewest — Buitenlandse afvalstoffen

Op 10 juli 1976 vond een explosie plaats in één van de reactorvaten van de ICMESA-fabriek te Seveso. Een wolk van giftige stoffen kwam vrij in de atmosfeer. Pas vijftien dagen later werd ontdekt dat zich onder deze stoffen dioxine bevond.

Thans, na een recent onderzoek door Greenpeace, komt aan het licht dat enkele tonnen afval, 300 gram dioxine bevattend, uit Italië werden getransporteerd.

Tot op heden is de plaats van bestemming onbekend.

Naar verluidt, werd op 1 oktober 1982 op de jaarlijkse vergadering van het Wetenschappelijk Comité van het Verdrag van Londen, door twee vertegenwoordigers van het Italiaanse Ministerie van Volksgezondheid een project gepresenteerd om het besmette **reactorvat** in de Atlantische Oceaan te dumpen.

Mogelijk komt deze aangelegenheid eveneens ter sprake op de jaarlijkse vergadering van het Verdrag van Londen.

Ter zake vernam ik graag :

1. Of bovenvermeld afval in ons land heeft verbleven of mogelijk verblijft.
2. Of er en welke maatregelen werden getroffen om te beletten dat dergelijk afval in ons land zou worden gedumpt.
3. Op welke wijze er door de bevoegde instanties wordt samengewerkt, op elk vlak, om het bewuste gif op te sporen.
4. Welke houding op internationaal vlak zal worden aangenomen om te beletten dat dergelijk gif in de Oceaan zou worden gedumpt.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid **medelen** dat mijn diensten dadelijk een onderzoek hebben ingesteld wanneer het probleem zich aandien-
de.

1. Op dit ogenblik is er geen enkele aanduiding dat het afval zich op het Vlaamse grondgebied bevindt of zich bevonden heeft.
2. De controle op het storten van buitenlandse afvalstoffen is sedert de aanpassing van het decreet van 2.7.1981 met betrekking tot het beheer van afvalstoffen te weten inbreng van art. 6 bis aan het

decreet, derwijze verscherpt dat dumping op Vlaamse grond nagenoeg onmogelijk wordt.

3. Ik heb mijn diensten opdracht gegeven de zaak nauwkeurig te volgen. In dit verband werden o.m. op 5.4.1983 in de Antwerpse Haven door deskundigen stalen genomen van afvalstoffen die op dat ogenblik werden overgeheveld ten einde op zee verbrand te worden.

De analyseresultaten zijn mij op dit ogenblik nog niet gekend, toch kan men met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid aannemen dat de gewraakte afvalstof niet zal teruggevonden worden bij deze monsternamen. Er wordt ook regelmatig overleg gepleegd met de nationale instanties die de in-, uit- en doorvoer van afvalstoffen controleren.

4. Voor dit gedeelte verwijs ik naar mijn collega Staatssecretaris Aerts die deze materie onder zijn bevoegdheid heeft.

Ik kan de geachte Volksvertegenwoordiger verzekeren dat ik niets onverlet zal laten binnen mijn bevoegdheid, om de dioxines te lokaliseren of de bestemming ervan na te trekken zo deze zich bevinden op het grondgebied van het Vlaamse Gewest, ten einde milieuhinder en gevaar voor de volksgezondheid te voorkomen.

Vraag nr. 115
van 18 april 1983
van de heer D. VERVAET

Humbeek — Storten van vliegias

Toen ik u vorig jaar vragen stelde betreffende het storten van vliegias te **Humbeek**, liet u mij weten dat uit het verslag van het SCK-Mol dd. 6 april 1982 bleek dat het vliegias behoort tot de industriële afvalstoffen doch alleszins niet als gevaarlijke of giftige afvalstof kan worden gecatalogeerd. (zie uw antwoord op mijn parlementaire vraag nr. 20 van 7 december 1982.)

Groot was dan ook mijn verbazing toen ik deze week in de pers vernam dat in het Nederlandse Nunspeet reeds jarenlang wordt gewerkt aan een procédé om vliegias te verwerken tot een volkomen onschadelijk soort kunstgrind. Daar is men van mening dat vliegias, vooral door de erin aanwezige zware metalen, zeer schadelijk is voor het milieu. Dat men het ernstig meent kan men afleiden uit het miljoenenproject dat werd opgezet en erin bestaat een proeffabriek te bouwen waarin enkele tonnen vliegias per uur tot milieuvriendelijke, onder meer in beton toe te passen, korrels kunnen worden verwerkt.

Graag vernam ik van de geachte Minister hoe het komt dat het vliegias in Nederland wèl en in België nièt als een gevaarlijke of giftige afvalstof wordt aanzien.

Antwoord

Ik heb de eer het geacht lid mee te delen dat de samenstelling van vliegias functie is van de aard en de kwaliteit van de aangewende kolen en de vuurhaardcondities.

Door de vereniging Vinçotte werden analyses verricht op verschillende soorten vlieggas uit Vlaanderen, met als doel te bepalen of deze assen al dan niet als giftige afval moeten worden beschouwd volgens het koninklijk besluit van 2 februari 1976, houdende het Algemeen Reglement op de giftige afval. De resultaten tonen aan dat dit niet het geval is.

In een door het OCW (Opzoekingscentrum voor de Wegenbouw) uitgevoerde studie over de : „Eigenschappen als wegenbouwvulstoffen van de Belgische Vliegassoorten” besluiten de auteurs :

- de oplosbaarheid van de vliegassoorten in water is vrij gering, er is geen duidelijk verband tussen het percentage oplosbare stoffen en de geografische herkomst van de verstookte steenkool;
- gezien de strenge normen bij de oplosbaarheidsproef, mag worden aangenomen dat de uitloopbare bestanddelen van de bemonsterde vliegass zeer weinig gevaar opleveren voor de verontreiniging van het leefmilieu, temeer daar de korrels van de vliegass bij gebruik als vulstof met koolwaterstofbindmiddel omhuld zullen zijn.

Zoals het geachte lid uit voorgaande kan opmaken, zijn de betrokken administraties, in samenwerking met OVAM, volop met deze problematiek bezig.

Vraag nr. 120
van 28 april 1983
van de heer J. ANSOMS

Vlaamse Gewest — Storten van buitenlands afval

Sinds het van kracht worden van de aanvulling van het afvaldecreet, waardoor de Nederlandse afvalstroom ingedijkt moest worden, ziet men nog wel geregeld vrachtwagens met afval de grenspost E-10 te Meer passeren. Nu verbiedt het decreet het storten van buitenlandse afval in Vlaamse bodem.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister :

1. worden er nog tellingen uitgevoerd aan de grens; zo ja, dan vernam ik graag de resultaten daarvan, liefst opgesplitst naar de aard van het afval;
2. geruchten doen de ronde dat het Nederlandse afval momenteel in Wallonië terechtkomt. Kan de heer Gemeenschapsminister deze geruchten bevestigen ;
3. ter gelegenheid van mijn tussenkomst bij de bespreking van de aanvulling van het afvaldecreet in de Vlaamse Raad, heb ik aangedrongen op een scherpe en efficiënte controle. Welke garanties kan de heer Gemeenschapsminister mij geven dat de Vlaamse bodem in het algemeen en de Noorderkempen en de Rupelstreek in het bijzonder niet langer de vuilnisbelt van Nederland kunnen zijn.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen wat volgt.

1. Er worden dagelijks tellingen uitgevoerd aan de grensovergangen, dit in overleg met OVAM en de

diensten van de administratie der douane en accijnzen. Gelet op het feit dat de resultaten gecoördineerd worden op de centrale administratie van de Douane en Accijnzen, zijn de resultaten tot 1 mei nog niet in mijn bezit. Van zodra evenwel ik over alle elementen ter zake beschik, zal het volledig pakket aan het geachte lid persoonlijk worden overgemaakt.

2. Ik moet op het tweede deel van de vraag van het geachte lid, bevestigend antwoorden. Er wordt thans Nederlands afval over de taalgrens gestort en wel voornamelijk te Corbais, Mont Saint Guibert en Tilly.
3. Ik kan het geachte lid verzekeren dat een intense controle wordt uitgevoerd door mijn diensten, zodat thans met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid mag aangenomen worden, dat geen buitenlandse afvalstoffen meer gestort worden op Vlaamse bodem. De zekerheid ter zake wordt nog verhoogd, aangezien de bevolking van de Rupelstreek en Noorderkempen bij het minste gealarmeerd zijn en dadelijk OVAM verwittigen.

Sedert de aanpassing van het decreet van 2/7/ 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen, te weten aanvulling met artikel 6 bis, zijn geen klachten meer gesignaleerd.

Vanzelfsprekend blijft deze zaak mijn volle aandacht genieten.

Vraag nr. 121
van 28 april 1983
van mevrouw W. DEMEESTER-DE MEYER

Hogere studies — Studiebeurzen

Het vaststellen van de minvermogenheid voor het bekomen van een studiebeurs roept heel wat problemen op vooral wanneer het om een kandidaat gaat die beweert alleen in zijn onderhoud te voorzien of om gehuwde kandidaten waarvan een van beiden in het onderhoud van de studerende voorziet.

Het is logisch en dit om misbruiken te voorkomen dat aan de kandidaten die geen beroep meer willen of kunnen doen op hun ouders gevraagd wordt te bewijzen dat zij voor zichzelf kunnen instaan. In de huidige regeling wordt hen dit althans in sommige gevallen bijzonder moeilijk gemaakt.

In dit verband vernam ik graag van de geachte Minister of het niet wenselijk is en beter in overeenstemming met de evolutie in de huidige samenleving, de bestaande regeling aan te vullen. Volstaat het niet dat de kandidaat kan bewijzen dat hijzelf of de partner waarmee hij gehuwd is een maandinkomen geniet dat op jaarbasis omgerekend aan de huidige vereisten beantwoordt?

Antwoord

Als antwoord op haar vraag kan ik het geachte lid meedelen wat volgt.

Op basis van het koninklijk besluit van 23 augustus 1972 moet de kandidaat, wanneer hij beweert alleen in zijn onderhoud te voorzien, over een bedrijfs-

vervangingsinkomen beschikken tijdens een periode gedurende twee jaren. Dit inkomen mag echter niet lager liggen dan het in de personenbelasting belastbaar minimum. Dit globale bedrag moet derhalve voor de beoogde periode worden bereikt.

Wat de gehuwde student betreft, mag de echtgenoot(e) worden beschouwd als de persoon die in het onderhoud van de kandidaat voorziet, indien het huwelijk werd aangegaan vóór 1 november van het betrokken academiejaar.

De Hoge Raad voor de **Studiëtoelagen** heeft een nieuw onderzoek gewijd aan de toe te laten categorieën van studenten en aan de voorwaarden waaraan zij moeten voldoen, opdat hen studietoelagen kunnen worden verleend. De Hoge Raad heeft haar advies geformuleerd op 24 februari 1983.

Dit advies wordt momenteel onderzocht, zodat wij hopen binnen afzienbare tijd een aangepast voorstel te kunnen voorleggen aan de Vlaamse Executieve.

Vraag nr. 122
van 28 april 1983
van de heer J. VALKENIERS

Terrein aan de Rozenlaan te Teralfene — Sluikstort

De milieuvereniging SINOPEL vreest dat de grond aan de Rozenlaan te Teralfene zal volgestort zijn met sluitstortmaterialen, alvorens een reactie van de overheid zal kunnen verwacht worden.

U schreef hen in verband met dezelfde zaak wel dat de Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij de zaak in behandeling zal nemen.

Mogen wij vernemen hoever deze behandeling staat, welke de eventuele resultaten zijn en welke maatregelen uiteindelijk genomen zullen worden?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag dd. 25.4.1983 kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

In verband met de aangeklaagde zaak, werd door OVAM reeds een onderzoek ingesteld met een vertegenwoordiger van de Milieuvereniging Sinopel, dit op 1/12/1982. Tevens werd een schrijven gericht aan de burgemeester van **Affligem**, en werd gevraagd, de betrokken aannemers aan te manen de inerte afvalstoffen te verwijderen.

Sindsdien werd het terrein enkele keren bezocht, en gezien er geen vorderingen in de werken kwamen, heeft de toezichhoudende ambtenaar een vergadering belegd met de burgemeester en de gemeentesecretaris van Affligem, dd. 23.3.1983. De burgemeester beloofde toen een schrijven te richten aan de betrokken aannemers.

Gezien tot op heden geen schrijven werd ontvangen, heeft de toezichhoudende ambtenaar terug contact opgenomen met de gemeentesecretaris op 9.5.1983. Volgens deze ontkennen de betrokken aannemers alle verantwoordelijkheid in verband met de stortingen van afvalstoffen.

Door een brief van Sinopel zijn de „sluikstorters” nu echter bekend geworden, en wordt op de vergadering van het schepencollege van 9.6.1983 beslist welke acties tegen de overtreders zullen worden genomen.

Indien de genomen acties door OVAM onvoldoende worden geacht, zal er een bevelschrift worden gestuurd aan de overtreder.

Zo dit geen resultaat oplevert, zal er een PV worden opgemaakt.

Vraag nr. 125
van 28 april 1983
van de heer P. PEETERS

Inkomensgrenzen voor het bekomen van studiebeurzen — bedragen der studiebeurzen — verschillen tussen Vlaanderen en Wallonië

In december 1982 stuurde ik de hiernavolgende vraag aan de geachte Minister. Daar ik tot nog toe geen definitief antwoord mocht ontvangen kan ik slechts mijn vraag hernemen.

Ik verneem dat de inkomensgrenzen voor het bekomen van studiebeurzen lager liggen in Vlaanderen dan in Wallonië. Indien dit juist is betekent dit een achteruitstelling van de Vlaamse jeugd inzake onderwijskansen. De onderwijsstatistieken wijzen trouwens uit dat het percentage van de Vlaamse jeugd dat hoger middelbaar onderwijs en hogere studies volgt lager ligt dan dat der Franstalige jongeren.

Kan de geachte Minister mij voor de verschillende studiebeurzen de inkomensgrenzen alsook het bedrag der beurs mededelen?

Kan de geachte Minister eveneens de verschillen met Wallonië mededelen daar deze inlichtingen noch door de nationale Ministers van Onderwijs noch door de Franstalige Gemeenschapsminister kunnen verstrekt worden?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

Gezien de omvang van het antwoord, zal het aan het geachte lid persoonlijk worden overgemaakt.

Vraag nr. 125
van 29 april 1983
van de heer P. VAN GREMBERGEN

BRT-medewerkers — Cumuls

Wie het resultaat van het „cultuurbeleid” gadeslaat wordt getroffen door de vaststelling dat ondanks de verminderde toelagen, er lustig gecumuleerd wordt o.m. tussen de BRT-medewerkers (met of zonder statuut) en een aantal onderwijsinstellingen (b.v. TV-presentator en Vlaams Conservatorium te Brussel, Regisseur KNS-Antwerpen en dito BRT enz.).

1. Daar de kwaliteit van de prestaties wel eens omgekeerd evenredig zijn met aantal cumuls, acht de Minister niet dat er, mede met het oog op de

tewerkstelling, moet worden ingegrepen tegen deze cumuls teneinde jongeren en talentvolle kandidaten een kans te geven tegenover het „vergrijsde bolwerk” van „cumul artiesten”? Hoeveel zijn er die een volledige betrekking hebben die cumuleren?

2. Wat is precies het statuut van de **BRT-TV-presentatoren** en presentatrices die, zoals iedereen weet, van hun faam gebruik maken om hetzij administratief te cumuleren hetzij op de commerciële toer te gaan, als ze bijvoorbeeld bij de derde leeftijd of in sommige volksbuurten hun TV-glamour verzilveren?

Zijn er op dat stuk geen regels nodig?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen wat volgt.

Aangaande punt 1 van de schriftelijke vraag kan ik volgende elementen van antwoord verstrekken :

1. Uit de context blijkt duidelijk dat de vraag alleen de cumulatie in het muziekonderwijs betreft.
2. Door de administratie werden 2.702 personeelsdossiers onderzocht. Hieruit blijkt dat:
 - 1.703 personeelsleden geen cumulbetrekking uitoefenen :
 - 989 personeelsleden, hetzij 36,6% wel een onderwijsopdracht in cumulatie uitoefenen. Hier van hebben 370 personeelsleden hun hoofdambt in het kunstonderwijs en 619 hebben hun hoofdbetrekking buiten het kunstonderwijs.
3. Ingevolge de genummerde besluiten 63 en 16 1, betreffende de bezoldigingsregeling alsmede ingevolge een strengere toepassing van de uitvoeringsbesluiten van 7 en 15 december 1978, tot uitvoering van de wet van 24 december 1976 betreffende de budgettaire voorstellen 1976- 1977, werd met ingang van het schooljaar 1982-1983 de cumulatie in het kunstonderwijs reeds in ruime mate tot het wettelijk toegelaten derde van een volledige prestatie herleid.

Wat punt 2 van de vraag betreft, vestig ik de aandacht van het geachte lid op het feit dat deze aangelegenheid behoort tot de bevoegdheid van mijn collega, de heer K. Poma, Gemeenschapsminister van cultuur.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)

Nihil.

II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)

K. POMA VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 161
van 31 maart 1983
van de heer J. VALKENIERS

Domein van Hofstade - Bezwaren vanwege de Bond Beter Leefmilieu

De Bond Beter Leefmilieu ergert zich aan de beslissing van de Vlaamse Raad om het domein van Hofstade toe te vertrouwen aan BLOSO. Aldus wordt immers het risico gelopen dat dit domein zijn aantrekkingskracht als natuurgebied en oord van passieve recreatie verliest.

Ook vindt de BBL dat een aantal (ecologische) schadelijke gevolgen van de NMBS-pompperikelen, nog moeten hersteld worden.

Is er met deze bezwaren rekening gehouden? Zullen de vijvers in dit domein gereinigd worden?

Voorlopig antwoord

Met het oog op het verstrekken van een volledig en definitief antwoord op de vraag van het geachte lid heb ik de bevoegde diensten met een bijkomend onderzoek belast.

Vraag nr. 163
van 18 april 1983
van de heer A. DE BEUL

Commissariaat-generaal — Cultureel verdrag met China

Volgens De Standaard van 3 1.3.1983 had het Commissariaat-generaal geen geld om, ter gelegenheid van het bezoek van de Minister van Buitenlandse Betrekkingen, twee sinologen aan een colloquium over Ferdinand Verbiest te Peking te laten deelnemen.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister :

- a. of dit bericht juist is;
- b. of het juist is dat het Commissariaat-generaal de beslissing „even te voren ” mededeelde ;
- c. hoe de beslissing werd verantwoord;
- d. hoe groot het krediet is dat de Vlaamse Gemeenschap in 1983 voor de uitvoering van het in juni 1982 goedgekeurd cultureel verdrag met de Volksrepubliek China uittrekt en hoe dit krediet wordt besteed.

Voorlopig antwoord

Met het oog op het verstrekken van een volledig antwoord op de vraag van het geachte lid heb ik voor bepaalde deelaspecten van de vraag de bevoegde administratie onverwijld om de nodige informatie verzocht.

**Vraag nr. 170
van 14 april 1983
van de heer C. DE CLERCQ**

Université de Lille-France – Centre d'Etudes Néerlandaises

Ik zou het op prijs stellen m.b.t. het Centre d'Etudes Néerlandaises bij de Université de Lille III, Domaine Universitaire Littéraire et Juridique de Villeneuve d'Ascq – France, de volgende inlichtingen te mogen ontvangen.

1. Sedert welke datum werd met de Université de Lille III betreffende het CEN een overeenkomst afgesloten?
2. Welke waren en zijn in gezegde overeenkomst de financiële verplichtingen van het Ministerie van Nederlandse Cultuur, thans Vlaamse Gemeenschap?
3. Welk is per academiejaar het aantal studenten?
4. Welke waren sedert de aanvang van de overeenkomst per burgerlijk jaar of per academiejaar de totale onkosten van het CEN inzake: supplementaire uren, personeelskosten, film, programma, telefoon, bureel, levering, postzegels, conferenties, verplaatsingen, recepties, enz.
5. Welke zijn van de totale in het vorige punt 4 vermelde kosten van het CEN:
 - reeds betaald door uw administratie, en op welke kredieten van de diverse begrotingen;
 - nog niet betaald, derhalve het verschuldigde saldo.

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te melden dat ik onverwijld de nodige informatie bij de bevoegde administratie heb opgevraagd.

Van zodra ik over alle gegevens beschik zal ik een definitief antwoord formuleren.

**Vraag nr. 172
van 18 april 1983
van de heer J. VAN ELEWYCK**

Beschermde Schorregebied te Sombeke- Waasmunster – Ontbossing

In het beschermde Schorregebied te Sombeke-Waasmunster werd een bos omgezaagd.

Werd hiervoor door uw departement en/of door de Rijksdienst voor Monumenten en Landschappen toelating gegeven?

Zo ja, op welke motivering?

Zo neen, welke maatregelen treft u tegenover de overtreder?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud.

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te melden dat ik onverwijld de nodige informatie bij de bevoegde administratie heb opgevraagd.

Van zodra ik over alle gegevens beschik zal ik een definitief antwoord formuleren.

**Vraag nr. 175
van 25 april 1983
van de heer P. VAN GREMBERGEN**

Ballet van Vlaanderen en Filharmonie van Antwerpen – Taalgebruik

1. In het verleden gaven totaal nederlandsonkundigen van het Stedelijk Instituut voor Ballet te Antwerpen balletlessen aan Vlamingen. Concrete voorbeelden : een leraar van het „ Ballet de Wallonie ” gaf zijn lessen in de Franse taal, een lerares (Modem Ballet) gebruikte de Franse taal voor haar lessen, . . .
Volgens de mij verstrekte inlichtingen zouden er zich nog steeds zulke wantoestanden voordoen.
2. Het Ballet van Vlaanderen bestaat uit Duitse, Amerikaanse en Franse onderhorigen, uit Waalse landgenoten en ook uit enige Vlamingen. Het is niet ongewoon dat hier meer dan eens de tweetaaligheid gehuldigd wordt. Bovendien spreekt men er zeer graag Frans in de kleedkamers en tijdens de lessen op het podium.
3. De vzw Filharmonie van Antwerpen ontvangt subsidies van uw departement.

Jaarlijks is er meestal een nederlandsonkundig dirigent die in zijn contacten met de muzikanten uitsluitend het Frans of Engels gebruikt. Als concreet voorbeeld haal ik dirigent Ostrowsky aan die enkel Engels praat.

De Filharmonie heeft veel Fransen, Walen en Polen in dienst, maar zeer weinig Vlamingen!

De noodzaak om beroep te doen op vreemde kunstenaars om in bepaalde artistieke leemten te voorzien impliceert geenszins dat minachtend op Vlaamsbewuste leerlingen mag neergekeken worden.

Evenmin is het verantwoord dat vreemde kunstenaars na een langdurig verblijf en/of een langere pedagogische opdracht in Vlaanderen geen Nederlands zouden geleerd hebben.

Graag vernam ik van de geachte Minister voor elk van deze drie instellingen afzonderlijk.

- a. Zijn de onderscheiden directies of Commissies van bestuur van oordeel dat Vlaanderen over

geen degelijke balletdansers, choreografen, muzikanten of orkestleiders beschikt?

- b. Wat is het oordeel van de heer Minister hieromtrent?
- c. Graag vernam ik van de heer Minister wat reeds gedaan werd of wat gepland is om orde op zaken te stellen?

Voorlopig antwoord

Met het oog op het verstrekken van een volledig antwoord op de vraag van het geachte lid heb ik voor bepaalde deelaspecten van de vraag de bevoegde administratie onverwijld om de nodige informatie verzocht.

Vraag nr. 176 van 25 april 1983 van de heer J. VALKENIERS

Openbare bibliotheek van Asse — Subsidiëring

Is het juist dat de openbare bibliotheek van Asse niet meer wordt gesubsidieerd omdat ze niet meer voldoet aan het bibliotheekdecreet.

Hoeveel bedroeg deze subsidiëring vroeger?

Waarom wordt zij nu afgeschaft?

Hoe kan deze subsidiëring terug worden verkregen?

Voorlopig antwoord

Met het oog op het verstrekken van een volledig antwoord op de vraag van het geachte lid heb ik voor bepaalde deelaspecten van de vraag de bevoegde administratie onverwijld om de nodige informatie verzocht.

Vraag nr. 177 van 25 april 1983 van de heer J. VALKENIERS

Spoorwegstation te Halle — Bescherming

Is het juist dat uw departement een verzoek ontving van de NMBS om af te zien van het ontwerp tot bescherming van het station te Halle?

Op welke basis steunt dit verzoek?

Welk gevolg wordt aan dit verzoek gegeven?

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te melden dat ik onverwijld de nodige informatie bij de bevoegde administratie heb opgevraagd.

Van zodra ik over alle gegevens beschik zal ik een definitief antwoord formuleren.

Vraag nr. 178 van 25 april 1983 van de heer J. FERIR

Gewest Tongeren — Watermolens

Tegenwoordig wordt veel belang gehecht aan historische gebouwen, graag zou ik volgende gegevens vernemen in verband met de Watermolens in het gewest Tongeren.

- Werd er een inventaris gemaakt van de bestaande watermolens?
- Zijn er beschermingsprocedures in voorbereiding?
- Zal men de bestaande watermolens valoriseren?
- Bestaat er een coördinatie tussen de diensten belast met het behoud van het cultureel- en historisch patrimonium, en de diensten voor aanleg van wegen, evenals met deze voor sanering van waterlopen?
- Welke dossiers in het gewest Tongeren zijn momenteel in behandeling?
- Zijn er projecten gepland waarbij watermolens in het gedrang zullen komen, hetzij door afsnijding van de watertoevoer, of door ernstige wijzigingen aan het debiet van de betreffende waterlopen?

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te melden dat ik onverwijld de nodige informatie bij de bevoegde administratie heb opgevraagd.

Van zodra ik over alle gegevens beschik zal ik een definitief antwoord formuleren.

Vraag nr. 180 van 25 april 1983 van de heer J. VALKENIERS

Culturele centra — Tewerkstelling en kosten

Met ca. 30 miljoen F (1983) worden in culturele centra (zonder de Brakke Grond, het ICC Antwerpen en de rijkscentra) een goede 356 personen tewerkgesteld.

Graag vernam ik hoeveel tewerkgestelden de tussen haakjes aangehaalde culturele centra tewerkstellen en hoeveel dit kost?

Graag vernam ik ook hoeveel mensen, op een gelijkwaardige wijze weergegeven, werken in het theaterwezen en de muziekwereld?

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te melden dat ik onverwijld de nodige informatie bij de bevoegde administratie heb opgevraagd.

Van zodra ik over alle gegevens beschik zal ik een definitief antwoord formuleren.

Vraag nr. 189
van 4 mei 1983
van de heer P. VAN GREMBERGEN

BRT-Panorama — Betalende toeschouwers

De verhelderende aflevering van de BRT-Panorama (21 april 1983) over „Flanders' culture” leidt tot de conclusie dat, onder het voorwendsel van „culturele activiteit” tenslotte om het eender wie om het even wat op overheidskosten kan ondernemen (zonder „genormaliseerde boekhouding”) indien hij daarvoor de nodige politieke steun kan verkrijgen.

In de plaats van talent is branie nodig en mode-slogans (avant-garde, progressief, experimenteel enz.) alsook medewerking van de media. Controle of sancties zijn onbestaande.

Het „publiek” gesteld dat er betalende toeschouwers zouden opdagen, wordt dan „geprovoceerd” meestal door een verbijsterende vulgariteit.

Ik zou er prijs op stellen, voor de onderscheidene gesubsidieerde theaters, opera en films, mij mede te delen, volgens de laatstgekende jaarbasis.

1. Wat het totaal aantal betalende toeschouwers was? (met vermelding van de eventuele schoolvertoningen)?
2. Wat de totale kost van de instelling of onderneming was tijdens dezelfde periode (inclusief afschrijvingskosten als b.v. voor de KNS te Antwerpen)?
3. Hoeveel toelagen aan deze instellingen werden toegekend (en door wie)?

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te melden dat ik onverwijld de nodige informatie bij de bevoegde administratie heb opgevraagd.

Van zodra ik over alle gegevens beschik zal ik een definitief antwoord formuleren.

R. STEYAERT
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN GEZIN EN
WELZIJNSZORG

Vraag nr. 27
van 21 maart 1983
van de heer V. ANCIAUX

Nederlandstalige medische instellingen in het Vlaamse- en Brusselse Gewest — Artsen met Franstalig diploma

Momenteel zijn nog altijd artsen met een Franstalig diploma werkzaam in sommige raadplegingen voor zuigelingen en medische raadplegingen in kinderdagverblijven, zowel in Vlaanderen zelf als in de eentalige Nederlandstalige instellingen te Brussel. In dit verband wou ik de Minister volgende vragen stellen.

1. In welke instellingen zijn nog artsen met een Franstalig diploma werkzaam?

2. Welke procedure wordt gevolgd om deze artsen aan te stellen?
3. Zijn deze Franstalige artsen in het bezit van een getuigschrift van de kennis van het Nederlands, afgeleverd door het Vast Wervingssecretariaat?
4. Acht de geachte Minister het nog langer aanvaardbaar dat Franstalige artsen werkzaam blijven in deze instellingen en bovendien betaald worden door de Vlaamse Gemeenschap en dit op een ogenblik waarop talrijke jonge Vlaamse artsen beschikbaar zijn voor dergelijke taken?

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het antwoord op zijn vragen een **nazicht** vereist van de artsendossiers door het **NWK**, dat mij niet toelaat binnen de gestelde termijn te antwoorden.

Zodra de gevraagde inlichtingen in mijn bezit zijn, zullen ze onmiddellijk aan het geachte lid medege-deeld worden.

J. BUCHMANN
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
HUISVESTING

Vraag nr. 38
van 11 mei 1983
van de heer H. SUYKERBUYK

Grensoverschrijdende waterlopen — Overeenkomst

Een ontwerp dat de bescherming regelt van de grensoverschrijdende waterlopen behorend tot een aantal Europese landen zou door de Executieve zijn goedgekeurd.

Kan de geachte Minister mij mededelen of dit een ontwerp is dat tot een verdrag moet leiden en waarbij de Executieve krachtens Artikel 8 1 van de bijzondere wet wordt betrokken.

Indien het om een overeenkomst gaat, die niet valt onder hetgeen in Artikel 68 van de Grondwet is bepaald, moge ik de Minister verzoeken mede te delen wat de inhoud is van deze overeenkomst, speciaal met betrekking tot de waterlopen, die de grenzen van het Vlaamse Gewest met Nederland en Wallonië overschrijden.

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te melden dat de materie gesteld in zijn vraag ressorteert onder de bevoegdheid van verschillende Gemeenschapsministers, waaraan ik gevraagd heb hun desbetreffende antwoorden te laten geworden.

Van zodra ik over alle gegevens beschik zal ik een definitief antwoord formuleren.

J. LENSSENS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN LEEF-
MILIEU, WATERBELEID EN ONDERWIJS

Vraag nr. 101
van 29 maart 1983
van de heer J. GABRIELS

Lozingsleiding Genk- Antwerpen — Veiligheidsaspecten

In een artikel verschenen in het blad Alumni Lovaniensis wijst Prof. Dr. W. Geysen in een interview op het feit dat het voor hem extreem moeilijk was om aan informatie te geraken in verband met de veiligheidsaspecten enz. rond de lozingsleiding Genk-Antwerpen zgn. 5 miljard-lijn.

Problemen zijn er alom in verband met deze leiding. Een ondonoekscommissie heeft ter zake het nodige onderzoek gedaan rond de tweevoudige vraag:

- hoe kan men alsnog deze pijp laten renderen?
- en op welke wijze kan men deze pijp het best beheren?

Graag had ik van de geachte Minister vernomen.

1. Hoe is de huidige stand van zaken in verband met de opdracht die de onderzoekscommissie van een vijftal deskundigen heeft verricht?

Welke resultaten zijn tot op heden over dit onderzoek ter beschikking?

2. Zijn er nog andere opdrachten gegeven in verband met het gebruik van deze pijpleiding?
3. Zijn er nog ontwikkelingen op het vlak van juridische stappen die in verband met de bouw van deze leidingen werden ingespannen?
4. Op welke termijn denkt men deze leiding in gebruik te nemen?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag dd. 30 maart 1983 heb ik de eer het geachte lid van de Vlaamse Raad mede te delen dat onderzoekingen en opzoekingen verricht worden teneinde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal naderhand voorgelegd worden.

Vraag nr. 103
van 30 maart 1983
van de heer J. GABRIELS

Waterzuiveringsstations in Limburg — Stand van zaken

Het bericht dat het zuiveringsstation Oosterbergen in Tessenderlo zonder water zit doet mogelijk lachwekkend aan, maar verbergt wel de trieste realiteit dat men op soms onbezonnen wijze werken uitvoert.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen.

1. Hoeveel waterzuiveringsstations gebouwd zijn maar niet in werking gesteld omdat de toevoercollectoren ontbreken?
2. Hoeveel geld men tot op heden heeft moeten uitgeven om herstellingswerken uit te voeren aan waterzuiveringsstations die niet in gebruik zijn vanwege gebrek aan toevoercollectoren?
3. Hoeveel waterzuiveringsstations momenteel in Limburg operationeel zijn, om hoeveel investeringen het tot nu toe ging en hoeveel inwoners equivalenten hierbij betrokken zijn?
 Welke aanvragen er zijn tot principiële belofte van toelagen in Limburg?
5. Hoeveel voorontwerpen en ontwerpen er tot op heden zijn ingediend?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag dd. 30 maart 1983 heb ik de eer het geachte lid van de Vlaamse Raad mede te delen dat onderzoekingen en opzoekingen verricht worden teneinde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal naderhand voorgelegd worden.

Vraag nr. 123
van 28 april 1983
van de heer P. PEETERS

Zuiveringsstation Fabelta te Ninove — Buiten gebruik

Sedert enkele maanden zou het zuiveringsstation bij Fabelta Ninove buiten gebruik zijn, zodat alle afvalwater rechtstreeks in de Dender wordt geloosd. Indien deze informatie juist is zou dit een weinig stichtend voorbeeld zijn vanwege de Staat die meer dan de helft der aandelen in Fabelta bezit. Kan de geachte Minister mededelen of deze informatie met de werkelijkheid overeenkomt, en zo ja, wat hij zal doen om aan deze lozing van ongezuiverd afvalwater een einde te laten stellen?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag dd. 26 april 1983, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen en opzoekingen worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal naderhand worden voorgelegd.

Vraag nr. 126
van 5 mei 1983
van de heer N. DE BATSELIER

Oppervlaktewater — Lozingsvergunningen en controles

In het Belgisch Staatsblad van 24 juli 1979 verscheen de wet van 22 mei 1979 houdende de verlenging van

de **Overgangs-wijziging-** en opheffingsbepalingen van de wet van 26 maart 1971 tot uiterlijk 30 april 1982. Dit houdt in dat ook artikel 49 van de wet van 26 maart 1971 houdende de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging — „De wet van 11 maart 1950 op de bescherming van de wateren tegen verontreiniging, gewijzigd bij de wetten van 1 juli 1955 en 2 juli 1956 wordt opgeheven. De besluiten en reglementen genomen ter uitvoering van de wet van 11 maart 1950 blijven echter van kracht tot de dag waarop zij door de Koning uitdrukkelijk worden opgeheven” — sedert 1 mei 1982 uitgedoofd is.

Verwijzende naar mijn schriftelijke vraag nr. 69 van 2 februari 1983 en het door u gegeven antwoord, kleef ik de stelling aan dat alleszins sedert 1 mei 1982 een lozingsvergunning, afgeleverd door het Ministerie van Openbare Werken, bestuur der waterwegen, overeenkomstig de bepalingen van de wet van 1950 een *on wettelijke* lozingsvergunning is.

Overeenkomstig artikel 2 en 5 van de wet van 16 maart 1971 is dan ook enkel de lozing van afvalwater toegelaten, waarvoor vergunning verleend is overeenkomstig de bepalingen van deze wet, zoniet stelt de lozer zich bloot aan de strafmaatregelen zoals bepaald in artikel 41 van deze wet.

Is de heer Gemeenschapsminister dan ook met de mening toegedaan dat zich tevens een prioritaire controle van de lozingsvoorzakende opdringt van bewuste bedrijven? Eerder dan een louter „administratieve” uitreiking van een nieuwe lozingsvergunning ter regularisatie. Het niet-bezitten van een wettelijke lozingsvergunning — op zichzelf reeds strafbaar — betekent immers geenszins dat de lozing niet zou moeten voldoen aan de lozingsvoorwaarden zoals gestipuleerd in het algemeen reglement voor het lozen van afvalwater in de gewone oppervlaktewateren, in de openbare riolen en in de kunstmatige afvoerwegen voor regenwater (koninklijk besluit van 3 augustus 1976).

Welke concrete maatregelen hebt u dan ook genomen of overweegt u te nemen om de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij toe te laten in een minimum van tijd, een einde te stellen, aan de ongebreidelde lozingen van hoogst vervuilend industrieel afvalwater volgens het principe „de vervuiler wordt betaald”?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 127
van 5 mei 1983
van de heer N. DE BATSELIER

Collectoren en rioleringen, gemeentelijk totaal rioleringsplannen (TRP's) — Subsidiëring

Het koninklijk besluit van 23 juli 1981, houdende de

subsidiëring van bepaalde werken, leveringen en diensten, die in het Vlaamse Gewest door of op initiatief van ondergeschikte besturen of ermee gelijkgestelde rechtspersonen worden uitgevoerd, stelt in artikel 3 een subsidiëringspercentage van 100 % voor het aansluiten van de rioolnetten op de afvalwaterzuiveringsinstallaties. De Minister bepaalt evenwel de normen van de werken die als aansluiting in aanmerking komen. Artikel 4 van hetzelfde koninklijk besluit stelt een percentage van 60% vast, voor het aanleggen en verbeteren van rioleringen en hemelwaterafvoerleidingen, overeenkomstig het door de bevoegde Minister goedgekeurd totaal rioleringsplan.

Welke zijn de normen die de Gemeenschapsminister hanteert om een onderscheid te maken tussen enerzijds collectoren (100 % subsidiëring) en anderzijds rioleringswerken (60 % subsidiëring)?

Hoeveel ontwerpen van gemeentelijke TRP's zijn er momenteel door de bevoegde Minister goedgekeurd? Welk percentage maakt dit uit van het aantal, bij de administratie ingediende ontwerpen van TRP's?

Wat is de gemiddelde tijdsduur die er verloopt tussen een door de bevoegde Minister goedgekeurd ontwerp TRP en het door de gemeentelijke overheid goedgekeurde ontwerp?

Hoeveel gemeenten resten er nog, die nog niet beschikken over een door hen goedgekeurd ontwerp TRP?

Aangezien de uitvoering van het TRP een gemeentelijke aangelegenheid is, en de aanleg van collectoren en rioolwaterzuiveringsstations een aangelegenheid van de waterzuiveringsmaatschappijen, ligt uiteraard het initiatief bij genoemde onderschikte besturen. Op welke wijze gebeurt dan ook de noodzakelijke coördinatie tussen beiden?

Wat zijn de prioriteitscriteria die de heer Gemeenschapsminister voorlegt aan de gemeenten ter uitvoering van het TRP?

Bij de bouw van een nieuwe woonwijk bijvoorbeeld zou een gemeente wel eens geneigd kunnen zijn om de riolering van de woonwijk niet aan te sluiten op het bestaande rioleringsstelsel en het rioolwater rechtstreeks te lozen op het oppervlaktewater. Hoe kan de heer Gemeenschapsminister dergelijke praktijk ken belleten?

Wat is het gemiddelde percentage van de op het rioleringsstelsel aansluitbare woningen in het Vlaamse Gewest?

Wat de niet aansluitbare woningen betreft, is de vervuilingslast belangrijk of eerder marginaal voor het ontvangende oppervlaktewater?

Is het, rekening gehouden met de huidige stand van zaken in het Vlaamse Gewest, aangaande de zuivering van huishoudelijk afvalwater; de beschikbare financiële middelen en technologische mogelijkheden, reeds opportuun om de verspreide lozingen aan te pakken? Zo ja, hoe denkt de heer Gemeenschapsminister deze problematiek te behandelen, rekening gehouden met de vigerende wetgeving ter zake?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)

Nihil.

RECHTZETTING

Bulletin van Vragen en Antwoorden Nr. 14 van 10 mei 1983

— Blz. 458 — 2e kolom :
na de rubriek „ II. Vragen waarop een voorlopig antwoord werd gegeven (R.v.O. art. 65,6) ” :

„K. Poma

Vice-voorzitter van de Vlaamse Executieve
Gemeenschapsminister van Cultuur ”

lezen in plaats van

„ P. Akkermans

Gemeenschapsminister van ruimtelijke
ordening, landinrichting en natuurbehoud ”